

203

486155

BCU Cluj-Napoca

BCPER202304644

1970/71

SCALPELU'

REVISTA U.A.S. din I.M.
TIMIȘOARA

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ANUL IV
Mai
Nr. 18

LIBRARY

NUȚĂRĂ ÎNCHINĂȚĂ
GLORIOȘULUI SEMICENTENAR.

SEMICENTENAR

Clipe de entuziasm, clipe de măreție, clipe de adânc și profund respect în fața grandioasei împliniri!

Și într-adevăr cum am fi putut altfel decât așa să întimpinăm venerabilul eveniment, prilej de legitimă sărbătoare — semicentenarul creării Partidului Comunist Român — sărbătoare deopotrivă pentru cei ce muncesc în uzine sau pe ogoare, crează sau cercetează în laboratoare, studiază sau construiesc pe miile de șantiere ale patriei.

Semicentenarul creării Partidului comunistilor este nu numai un prilej de bilanț al mărețelor realizări obținute sub directa lui îndrumare, dar și un prilej de manifestare a dragostei neajmurate și a devotamentului profund pe care îl manifestă fiecare om al muncii față de cel care este, și pe bună dreptate, răspunzătorul direct și firesc al destinului acestui popor, al mersului său înainte, pe drumul aoreolat al împlinirilor, progresului și

civilizației; față de cel al cărui nume îl rostim cu o atât de justificată mândrie: **PARTID!** Nume brodat cu fire de cîntec și slavă, de fapte mărețe și certe împliniri.

50 de ani de luptă, 50 de ani de realizări, 50 de ani în care comuștii au știut să se găsească mereu în fruntea poporului, slujindu-i cu credință idealurile de dreptate și libertate, arătându-i mereu calea pe care trebuie s-o urmeze, cale dictată de însăși istoria acestui mîndru popor.

A fost un drum nu rareori presărat cu grele sacrificii și încercări, momente din care comuștii au știut să iasă însă totdeauna biruitori, dovedind de fiecare dată forța de granit și inepuizabilele resurse de energie de care dispun în realizarea no bilor lor idealuri.

Un drum în care în fiecare moment Partidul Comunist s-a dovedit demn urmaș și continuator al bogatelor tradiții de luptă și democratice ale poporului nostru care a văzut încă de la început în interesele partidului, propriile sale interese și năzuințe. Faptul acesta l-a determinat să-l urmeze necontenit și credincios în toate acțiunile sale, acțiuni care s-au intensificat în preajma și în timpul celui de-al doilea război mondial, și mai ales odată cu tirirea țării noastre de către cercurile reacționare în crudul și nedreptul război declanșat de Germania nazistă.

Comuștii au reacționat prompt și vehement împotriva acestei nejustificate participări a României în război alături de hitleriști și au arătat totodată poporului adevărații vinovați și dușmani ai săi.

Insurecția armată din August 1944 — eveniment de maximă importanță pentru soarta și destinele poporului și a patriei noastre — pregătită și realizată sub directa îndrumare și participare a comuștilor, a demonstrat încă o dată menirea lor istorică, aceea de a conduce masele populare în lupta lor pentru răsturnarea vechii orînduiri și instaurarea unei societăți noi, socialiste.

Victoria ei a dovedit în plus întreaga luciditate și competență a partidului în acțiunile sale, întreaga lui capacitate de luptă și organizare.

Au urmat apoi ani de adînci transformări și prefaceri economice și sociale, ani de construcție intensă a socialismului, ani în care rîndurile comuștilor s-au consolidat tot mai mult.

Astăzi P.C.R. este mai puternic și mai unit ca oricînd apărînd și slujind cu aceeași dragoste din todeauna, interesele poporului și a patriei noastre.

Politica sa, atât internă cit și externă, rod al unei cunoașteri profunde a istoriei poporului nostru cit și a popoarelor în general este împărtășită de către toți cetățenii patriei noastre socialiste, fiind apreciată și acceptată de partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume, ca și de toți cei care militează și luptă pentru pace, pentru prosperitate și progres.

Este încă un motiv pentru care ne mindrim și ne manifestăm atașamentul nostru față de această politică a partidului, față de conducerea sa înțeleaptă.

Noi, tineretul, alături de întregul popor ne angajăm în aceste clipe de sublimă sărbătoare să-l slujim și pe mai departe cu aceeași dragoste și credință fierbinte, neprecupețind nimic din elanul nostru tineresc plin de energie, în realizarea mărețelor și nobilelor sale idealuri, în înălțarea pe trepte din ce în ce mai înalte a scumpei noastre ROMÂNII!

PAVEL PUREA

Tineretul țării la cota socialistă a maturității creatoare

Manifestare plenară a maturității de decizie și perspectivă, Congresul al IX-lea al U.T.C. și Conferința a VIII-a a U.A.S.R., se înscriu drept evenimente majore în viața tineretului țării, argumentând odată în plus un adevăr binecunoscut: avem un tineret matur, educat în spiritul celei mai înalte morale, morala timpului socialist. Realizând un veritabil bilanț al unei activități susținute, desfășurate în timp, aceste două momente de maximă importanță în viața tineretului au constituit un minunat prilej de a discerne, de a analiza multilateral munca constructivă, în spiritul celei mai autentice modalități de exprimare critică și autocritică.

Se cuvine deci o analiză a documentelor adoptate de Congres și Conferință, pentru că, în fond, coordonatele tineretului impun cota exigentei maxime activității de viitor. Dacă ar fi să ne exprimăm la modul cel mai general, am putea afirma că ne aflăm indubitabil în fața unui mare program de realizări și perspective, la edificarea căruia sînt chemați să-și aducă prinusul de hărnicie și talent toți tinerii României Socialiste, indiferent de naționalitate, specialitate ori nivel de pregătire diferențiată. După cum arăta secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, Congresul al IX-lea al U.T.C. își găsește temporalitatea într-o etapă deosebită semnificație actuală — debutul noului plan cincinal. Ori, fiind seamă că numărul muncitorilor, tehnicienilor, medicilor, inginerilor, economiștilor și al altor specialiști angrenați în procesul uriaș productiv reprezintă un procent majoritar, ne dăm seama, deosebit de clar, că lucrările Congresului U.T.C. vin direct în întâmpinarea directivelor integrate noului cincinal realizînd și precizînd pentru tineretul angajat al patriei noi direcții de dezvoltare și valorificare a unor posibilități încă latente sau în curs de realizare. Desigur, aici se relevă încă o dată chibzuința realistă a politicii P.C.R., modalitatea de realizare a continuității procesului muncii planificate — în cadrul complexului plan de directive stabilite pentru următorii cinci ani. **Afirmîndu-se ca o forță deosebi-**

tă în toate sectoarele activității social-politice, tineretului U.T.C.-ist al țării îi revin noi responsabilități datorate în primul rînd prestigiului de care se bucură, datorat încrederii întregului popor, în cadrul realizării programului de perpetuă înflorire a societății socialiste românești multilateral dezvoltate.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu exprima de la tribuna Congresului un mare adevăr cu semnificații istorice: tineretul de astăzi este o forță politică de prim rang de care trebuie să se țină seamă în orice moment — ca de unul din factorii de progres al unei societăți ce pășește ascendent spre țelul nobil al comunismului.

Tineretul socialist al României este un factor nu numai de dimensiuni naționale, el constituie în același timp unul din detașamentele cele mai înaintate ale tineretului progresist mondial. De aceea, se sublinia la Congres, tineretul nostru nu poate și nu trebuie să rămână indiferent față de mișcările îndreptate spre propășirea ideilor de libertate și afirmare națională a popoarelor întregii lumi. Educat în spiritul internaționalismului socialist, tineretul nostru a luat și va lua poziție fermă față de încălcările drepturilor fundamentale ale oricărui popor: libertatea și independența națională și de stat, neamestecul în treburile interne, respectul reciproc deplin — în spiritul unei echități perfecte între toți oamenii, indiferent de rasă, convingeri politice sau nivel de dezvoltare economică.

Ni se pare că numai așa, în virtutea acestui mod de a privi realitatea, un tineret aparținînd unei țări devine angajat în mod real în realizarea dezideratelor majore ale unei lumi, în care noțiunile de exploatare, dominație, segregacionism vor deveni doar triste exemple de anacronism. Cineva spunea odată că drumul spre recunoșterea universală trece pe sub portalul națiunii respective, prin condițiile concrete existente în fiecare țară și pentru fiecare popor. Tineretul nostru este recunoscut azi pe plan mondial tocmai datorită acestei minunate țări despre care, într-o justificată apreciere s-a spus: „miracolul românesc“.

Muncim aici înfrățiți în uzine, pe ogoare, în instituții, laboratoare, amfiteatre, clinici — oameni tineri — credincioși viitorului pentru că realitatea de azi ne stă cheazășie. Avem un tineret minunat, păstrător și continuator al unor tradiții revoluționare, călit în luptă de clasă, ridicat la rang de victorie socialistă a unui timp nou care pulsează pretutindeni în muncă și idee, pulsul orei socialiste.

Pășim într-o nouă etapă de cinci ani avînd drept călăuză principii înțelepte dictate de imperativul politicii partidului: ridicarea continuă a nivelului pregătirii profesionale și politice, cerinței impuse de dezvoltarea societății umane actuale.

Numai o aprofundată cunoaștere practică și teoretică a profesiunii în care activezi, numai realizarea calitativă a nivelului individual al tinărului creator poate să asigure, la nivelul unei proporții de masă, caracteristici competitive în scara valorilor naționale și mondiale. De aceea se impune ca un cuvînt de ordine însușirea și perfecționarea tehnicilor și metodelor cele mai avansate, aplicarea lor în cadrul concret al procesului productiv, astfel încît competitivitatea producției naționale să cunoască un perpetuu ascendent.

Poate de aceea problema creșterii calitative a nivelului pregătirii de specialitate și multilaterale revine drept una din sarcinile de bază ale studenției noastre. Conferința VIII-a a U.A.S.R.-ului a dezbătut pe larg problemele actuale ale Asociațiilor Studențești, a făcut bilanțul realizărilor de pînă acum și — prin comparație — a trasat direcțiile ce se impun pentru etapa nouă de dezvoltare actuală. Critica aspră a unor aspecte schematicie ale vieții de asociație, a indiferențismului parțial al unor mici grupuri de studenți, autocritica și spiritul deschis, colegial care au caracterizat luările de cuvînt, precum și raportul prezentat Conferinței de către tov. Ion Traian Ștefănescu — președintele U.A.S.R., au însemnat pentru noi un exemplu de

LUCIAN NEGRUȚIU

(Continuare în pag. a III-a)

democratism socialist universitar, un model de desfășurare a unor dezbateri cu adevărat constructive. Problemele mari cum sînt: intensificarea procesului de perfecționare profesională, modalitățile de elevare a nivelului politic al studențimii, relațiile de solidaritate internațională cu lupta popoarelor oprimite, organizarea autonomă a vieții de asociație — au fost abordate în cadrul specific vieții noastre universitare. Concluziile rapoartelor prezentate ne-au dovedit și acum un adevăr peren: tineretul studios al României Socialiste pășește pe drumul adevărat al unei

intelectualității progresiste, va constitui și în viitor un detașament angajat, cu vederi înaintate, cu obiective mărețe îndreptate spre înlăturarea idealurilor pentru care au luptat generațiile revoluționare ale studenților acestei țări.

„Ca organizații revoluționare ale tineretului universitar, asociațiile sînt și pe viitor datoare să contribuie prin întreaga lor activitate politico-educativă la formarea conștiinței socialiste a viitorilor specialiști, a unei temeinice culturi filozofice marxist-leniniste, la consolidarea convingerilor politice și ideologice militante a studenților, la cunoașterea și înțelegerea profundă a politicii științifice a Partidului Comunist Român, a direcțiilor fundamentale ale dezvoltării

societății noastre socialiste” (Rezoluția Conferinței a VIII-a a U.A.S.R.).

Cu ocazia aniversării a unei jumătăți de veac de existență a P.C.R., studenții patriei își alătură salutul lor de muncă și efluvic entuziasm tineresc — realizării programului măreț dictat de timpul marilor realizări de azi și de mâine. Analizînd cu cea mai sinceră obiectivitate activitatea desfășurată de noua generație, putem conchide fără a greși că, în contextul gigantic al procesului creator care antrenează azi întreg poporul României Socialiste, tineretul țării noastre se situează, în mod plenar, la cota socialistă impusă de exigența unei maturități creatoare.

Colocviul național studentesc de filozofie marxistă

— Faza pe centrul universitar Timișoara

Conceput ca o manifestare de prim rang a potențialului ideatic major a actualei generații studențesc, COLOCVIUL NAȚIONAL STUDENȚESC DE FILOZOFIE MARXISTĂ a constituit dela început o reușită confruntare de opinii efervescente, înscriindu-se prin chintesența sa, în cadrul programului de activități studențești închinat sărbătoririi semicentenarului Partidului Comunist Român.

Vom încerca să subliniem aici câteva din coordonatele generale pe care s-a axat acest colocviu, evidențiind cît se poate de obiectiv meritele și minusurile acestuia. Încercînd o apreciere globală — putem afirma că nivelul atins de majoritatea lucrărilor prezentate de autorii-studenți este bun și în unele cazuri chiar deosebit.

Abordînd o tematică de actualitate, într-o manieră specific tinerescă, colocviul a trăit — prin lucrările elaborate — momente de un ridicat nivel intelectual corespunzător etapei noi de pregătirea profesională și social-politică a viitorului specialist de înalt calificare.

Etapa actuală desfășurată și organizată de Centrul universitar Timișoara, a stîrnit prin ineditul citorva materiale prezente vii dezbateri constructive din care s-au desprins câteva concluzii care după părerea noastră merită a fi evidențiate.

Înainte de a trece la expunerea mai largă a considerentelor ce ur-

mează a le prezenta, vom încerca, pentru cititorii noștri, să explicăm cadrul și participarea reprezentativă în care s-a realizat respectiva manifestare.

S-au prezentat o serie de lucrări aparținînd în ordine:

— Inst. Politehnic Timișoara: 2 lucrări.

— Universitatea Timișoara: 1 lucrare.

— Inst. Medicină: 1 lucrare.

— Inst. agronomic: 1 lucrare.

— Centrul universitar Timișoara: 1 lucrare.

Spicuum câteva din titluri:

— „Locul învățămîntului superior tehnic în politica P.C.R. de industrializarea socialistă a țării”. Autor A. Novac;

— „Aspecte ale activității democratice de la Școala Politehnică din Timișoara (colectiv studențesc);

— „Acțiunea politică a studențimii” (Adriana Simlović);

— „Etica profesională — dimensiune esențială a viitorului intelectual în societatea socialistă”. Autor Fl. Miclea;

— „Știința-specialist-agricultură” (colectiv studențesc).

Enumerarea titlurilor ar fi suficientă pentru a elucida cititorii asupra problemelor abordate de acest colocviu. Așa s-ar părea, dacă în dezbaterile ce au urmat, nu s-ar fi evidențiat și unele carențe mai mult de formă decît de fond, dar care se cer a fi remediate (la ora cînd rîndurile acestea văd lumina

tiparului problema e rezolvată).

Ne permitem să insistăm asupra a trei dintre lucrările prezentate în colocviu, pentru că acestea au constituit, de altfel și ținta a numeroase judecăți, aprecieri, comentarii. Articolul al cărui autor este studentul A. Novac în pofida unor serioase documentări și a unui bogat registru de referiri la acțiuni practice cotidiene, scapă — după opinia noastră — din vedere un aspect nu tocmai lipsit de importanță și anume acela al particularizării — ca punct de plecare spre judecăți de generalitate — a unor situații existente defacto în centrul nostru universitar și în speță la Inst. Politehnic din Timișoara.

Să fim mai preciși. După concepția noastră un articol care prin titlu explică de la bun început o dorință spre realizarea unei analize integrate, cu scop final de sinteză, nu poate porni numai de la afirmații și constatări — inițial — cu ridicat grad de generalizare.

Dacă însă acceptăm această linie ca fiind cea mai adecvată, vom rămîne — și repetăm, încă odată, după opinia noastră — la realizarea unei lucrări cu aspect de constatare a unor stări de fapt, existente oriunde în efluvii de muncă și realități constructiv-creatoare a actualei etape de desfășurare, a unei vieți universitare cum este aceea a studențimii de astăzi, în general.

(Continuare în pag. 4);

MEDICI ROMÂNI COMUNARZI

La 18 martie 1871 Parisul clocoțea de revoltă, masele asuprite trădate de guvernul burghez au pus mâna pe arme, au ridicat baricade în apărarea democrației, a libertății, a demnității naționale. Insurecția pariziană, soldată cu instaurarea celui dintâi stat proletar, sub forma Comunei, a constituit „prima revoluție în care clasa muncitoare a fost oficial recunoscută ca unica clasă care mai era capabilă de o inițiativă locală (K. Marx)”. Într-adevăr, prin conținutul măsurilor elaborate: sfărșimarea vechiului aparat de stat, confiscarea averilor absenteiștilor, controlul asupra producției, înarmarea muncitorilor, separarea bisericii de stat, etc., Comuna din Paris a fost expresia puterii de clasă a proletariatului, apărătoarea intereselor maselor populare.

Victoria revoluției franceze, lupta eroică a comunarzilor în dramatica înclăștare cu contrarevoluția versailleză, au avut un puternic ecou în țara noastră, fiind salutate cu entuziasm de opinia publică progresistă. Mai mult decât atât, „Pe stradele înroșite de flăcări orbitoare / suiți pe baricade de bulgări de granit / în Parisul unde se mișcă batalioane a

plebei proletare / în cușme frigiene și arme lucitoare...”, cum scria M. Eminescu, a curs și singele unor fii ai poporului român.

Din rîndul celor ce au luptat și s-au jertfit pentru libertate fac parte numeroși medici și studenți români.

Istoricul N. Iorga, pomenește numele lui Constantin Cantacuzino dela Rivov, Dimitrie Dobrescu, Ion Cernătescu, studenți în medicină la Paris, înrolați în armata franceză. În alt loc, referindu-se la cei care „se orientează spre revoluția comunistă, luînd parte la răscoalele din martie 1871” amintește pe medicul Gheorghe Rojniță. Din relatările unui contemporan aflăm despre eroismul tinerilor medici români Mihai P. Georgescu și Alexandru Cociu (Cohen): „Nimic nu egalează curajul ce dezvoltară în cele 8 zile de agonie ale Comunei, adunînd răniți de pe stradă, protejați de un simplu drapel, care adesea nu era respectat de gloanțe”.

Alături de aceștia, găsim prezenți în rîndul comunarzilor alți medici și studenți în medicină: Dimitrie Ioviță, Aristide Peride, Mihail Petriș, Petre Ulea, Gh. Bercaru, N. Ursulescu și mulți alții. Unii dintre ei au funcționat

în calitate de chirurși majori la sediile ambulanțelor fixe sau volante: dr. Cernătescu a făcut parte din corpul franc al lascarilor, iar Constantin Haralambie era medicul major al batalionului „Eclairéus fédérés”, compus numai din acei ce erau gata să sacrifice totul republicii.

Despre modul în care medicii comunarzi și-au făcut datoria în zilele revoluției există multe mărturii: „Nici un medic și nici un student care și-a dus cu noi activitatea nu a lipsit de la datorie și s-a împărțit din greutate și primejdiile ce se iveau mereu” — glăsuiește un document al vremii.

Alături de ceilalți comunarzi, românii ocupînd locul al treilea în rîndul luptătorilor străini, medicii și studenții în medicină au dat un sprijin prețios cauzei Comunei fiind un exemplu luminos de abnegație și eroism. Sărbătorind aniversarea de o sută de ani a Comunei din Paris, gîndul nostru se îndreaptă cu admirație și recunoștință spre toți acei minunați oameni, care în zilele furtunoase ale revoluției — au ținut ridicat, în inima Franței, stindardul crezului poporului român în dreptate și libertate.

GH. RADULOVICI

(Urmare din pag. a III-a)

Ori aceste aspecte de sinteză au fost enunțate, reliefate, analizate — dacă doriți — într-o serie de manifestări plene la cel mai înalt nivel: Congresul al IX-lea al U.T.C. și Conferința VIII a U.A.S.R.

În pofida acestor câteva amendamente — pe care ni le-am permis a le face în spiritul unei depline colegialități — lucrarea studentului Adrian Novac rămîne una din cele mai substanțiale și interesante comunicări a actualei faze a colocviului, demonstrînd cu prisosință maturitatea și laboriozitatea conștiinței a realizatorului ei. Cea de-a doua lucrare pe care o analizăm — fără nici o pretenție, — aici este lucrarea colectivului studentesc de la Universitate, prezentată în colocviu de tov. Anda Simlovici.

Intitulată „Acțiunea politică a studențimii” lucrarea jalonează câteva idei și concepții personale, în sprijinul cărora vin spre a li se adăuga exemplificări concrete, elaborate pe baza unor sondaje cu caracter statistic în rîndul studenților de la diferite facultăți.

Cu tot acest minus — care unora le-a părut a fi... substanțial; — noi ne abținem! — strădania colegilor de la Universitate e meritorie și de ce n-am spune-o, ne-a plăcut!

Comunicarea reprezentantului „nostru”, tov. Florin Miclea ne-a impresionat chiar din primele enunțuri — prin unghiul original de abordare a unei probleme mai de mult discutate — aceea a eticii profesionale — ca dimensiune a viitorului intelectual de tip socialist.

Subiectul se oferea de la sine ca fiind foarte darnic și posibil de o serie de interpretări, care, — între noi fie spus — ar fi cerut un număr impresionant de pagini fără însă a se epuiza.

Nu încercăm aici o pledoarie pro-domo și nici nu căutăm să găsim caracteristici valorice neapărat net diferențiate față de celelalte lucrări prezentate.

După cum afirmam și anterior, ne permitem însă să reliefăm unele aspecte, fie chiar de fond, a lucrării pentru a vedea în ce măsură filonul larg al subiectului a fost exploatat de autor.

Desigur o astfel de lucrare și e-

nunțarea ei impune de la sine un grad sintetic de exprimare a unor încercări de evaluare și introspecție a ceea ce comportă noțiunea de ETICĂ.

Ce s-a relevat însă în această lucrare?

Am citit unele idei și interpretări actuale cu „treceeri la obiect” concrete. Într-adevăr e necesară o colaborare — și ni se pare absolut firească — între toate categoriile de tineri integrați în procesul de dezvoltare socialistă a patriei.

În lucrare, spre deosebire de celelalte prezentate, factorul FORMĂ este, se pare, nu întru totul relevant. Dacă lucrarea vine cu o serie de probleme de FOND deosebite — și aici e în primul rînd meritul autorului — forma de realizare, sau mai bine zis de EXPRIMARE ÎNLĂNȚUITĂ a ideicii, cunoaște pe ‘alocuri — puține, e drept — anumite momente de cădere.

Privită în ansamblu, lucrarea poate rezista însă cu bine unei confruntări la nivel național, păstrînd bineînțeles rezerva pentru remedierea unor aspecte formale.

O R A - M

În condițiile actuale de dezvoltare a societății noastre socialiste, pe lângă o bună pregătire profesională a viitorilor specialiști, este necesară o activitate culturală corespunzătoare, activitate care să ofere omului clipe de destindere cât mai plăcute.

Pentru noi, studenții, astfel de posibilități există chiar foarte multe, rămânând doar să le folosim cât mai util și mai instructiv.

Excluzând acțiunile culturale care au loc în oraș, unde fiecare poate merge după dorință (film, operă, filarmenică, etc.) și la care s-au primit de altfel un număr satisfăcător de abonamente, în atenția comisiilor culturale a stat și organizarea de manifestări culturale în cadrul Institutului, care să fie cât mai originale și mai atractive pentru studenți.

De mult timp s-a încercat organizarea activităților de club într-un mod care să placă în general masei studentești, să ofere clipe plăcute încât să nu fie nevoiți de a căuta în alte locuri destinderea. În acest an s-a reușit, prin munca susținută a membrilor comisiei culturale să se pună la punct activitatea de club pe baze noi. S-au găsit astfel foarte mulți studenți care au cotizat benevol pentru amenajarea acestui club, care le oferă programe de cele mai diferite genuri, muzică,

dans. Aici se pot întâlni studenții mediciniști să discute, să consume cafea, Pepsi-Cola, citro, etc.

Îată spre exemplu câteva din activitățile organizate în ultima vreme în cadrul clubului: „Flora și fauna S.U.A.” prezentată de dr. Drăgan Petru (exemplificări cu diapozitive); „Stilul gotic în artă” — prezentat de stud. Opreș Ioan; „Probleme de politică externă”; „Muzica clasică” — audii; „Întâlnire cu vechi militanți ai politicii P.C.R.”, „Probleme de sexologie” — discuții cu prof. dr. E. Pamfil, etc. La toate aceste întâlniri studenții au participat la discuții, manifestând mult interes.

Într-un cadru deosebit s-a desfășurat spectacolul de estradă regizat de Cristian Furnică și Mihaela Diaconescu. Acest spectacol a fost oarecum nou prin faptul că s-a desfășurat în club, în mijlocul spectatorilor, fără a exista dialogul scenă-sală. Spectatorii au devenit artiști și artiștii spectatori. A fost o idee care a prins în masa studenților și care este demnă de luat în seamă și în organizarea altor spectacole.

Dar în cadrul clubului au loc și alte activități care să satisfacă cerințele tuturor studenților. Astfel, sint serile anilor, ale grupelor, care au loc în fiecare săptămână, iar simbătă seara... dans pentru toată lumea.

Cu ocazia aniversării semicentenarului P.C.R. formația de teatru a Institutului a jucat în premieră la Casa de cultură a studenților, spectacolul „ACT” — adaptare după Nathalie Sarraute în regia colegului nostru Cristian Furnică. De asemenea în cadrul Institutului a fost prezentat montajul „Roșu vertical” — scenariu după versurile poetilor români — ogândind lupta de veacuri a poporului nostru, pentru viață mai bună, montaj ce sfârșește cu triumfala „Internațională” marcând trecerea la o nouă orinduire aceea a societății socialiste. Îi felicităm din toată inima pe această cale, deoarece și de data aceasta a dovedit o concepție originală, menționându-se la rangul la care s-a ridicat cu un an în urmă la Brașov. Felicităm de asemenea întreaga echipă de teatru care a reușit să-și formeze un nucleu de entuziaști, dar nu numai atât, ci și talentați. Le urăm mult succes în activitatea lor de viitor și sperăm să-i vedem din nou laureați.

Îată în câteva cuvinte cum se desfășoară viața culturală în Institutul nostru. Cu sprijinul mai mare al Centrului universitar sperăm să facem și mai mult în viitor.

CORNEL VIRVEȘCU
șeful comisiei culturale la
Fac. de Med. Gen. și Ped.

Aveți legătura cu Asociația

Am trăit cu emoție perioada în care s-a desfășurat Congresul U.T.C. și Conferința U.A.S.R. fiind impresionat de importanța acestor evenimente.

Ca toți tinerii din țara noastră nu am putut să nu fim mândru de înalta prețuire pe care conducerea țării o dă tineretului, să nu fim impresionat de directivele și hotărârile luate, reflectând grija pentru studiul nostru, pentru viața și traiul nostru.

Singurul mod în care ne-am putea arăta recunoștința noastră față de partid și de stat este să învățăm și să muncim din ce în ce mai bine.

Noi, cei care conducem activitatea studenților din această facultate, sintem datori să aplicăm imediat în practică hotărârile luate la Conferința U.A.S.R. să căutăm ca întreaga noastră activitate să fie mai dinamică, mai plină de inițiative proprii, mai aproape de pulsul vieții studentești.

Ca primă urgență în facultatea noastră va fi noul impuls care-l vom da activității la nivel de an,

căutând să înlăturăm formalismul care mai persistă în activitatea birourilor de an.

Vom căuta ca aceste organe să devină și în realitate o bază de lansare a inițiativelor, a sugestiilor, să devină organe de concepție și creație; toți activiștii noștri la toate nivelele, trebuie să devină factori activi și mobilizatori în în toate activitățile.

Nu dorim ca să mai avem membri onorifici în nici un fel de comitete sau comisii.

Nu vom aprecia munca fiecărui activist decât după activitatea efectivă și utilă pe care o face și nu după prezența fizică la niște ore de permanență la sediu sau după frumusețea cuvintărilor pe care le ține cu ocazia ședințelor de la centrul universitar.

Vom căuta să ne onorăm mandatul pe care ni l-au încredințat colegii noștri ca în permanență să cunoaștem opiniile, dorințele și sugestiile lor, să știm să obținem și să reprezentăm interesele lor la toate nivelele.

Până în prezent au fost efectuate sondaje între colegii noștri, privind activitatea de externat, activitatea culturală și vom efectua și un sondaj privind activitatea socială din cămin și de la cantină.

Nu vom tolera activitatea formală a Comitetului de cămin și cantină, vom căuta să scoatem din inerție acele organe tehnico-administrative, care nu-și fac datoria. Vom căuta ca și căminul nostru să devină un loc plăcut, bine coudus, un adevărat complex social-educativ.

Am arătat mai sus câteva din preocupările noastre actuale, însă toate acestea nu se pot face numai prin ședințe sau planuri de măsuri ci printr-o activitate efectivă, permanentă a tuturor studenților, dar mai ales a celor care avem cinstea de a-i conduce.

POENARU DAN
Președintele Consiliului U.A.S.
al Fac. Med. gen. și pediatrie

COLOCVII

Purtând amprenta unei dezbateri cu adevărat fecundă pe plan ideatic și constructiv, articolul redacțional din numărul trecut, a stîrnit numeroase curente de opinie în rîndul colegilor noștri.

De aceea, conform promisiunii care încheia încercarea noastră de atunci, sîntem prezenți și azi cu această tematică, în paginile revistei, fiind de acum convinși că cel puțin unul dintre obiectivele propuse a fost atins. Acest obiectiv se numește emulația de idei și concepții structural-concrete îndreptate spre perfecționarea — în lumina directivelor elaborate de Ministerul Învățămîntului, — a modalității de desfășurare actuală a stagiului de externat.

Răspund în acest număr al re-

vistei, cadre didactice competente care — și aici asociem mulțumirile noastre — au răspuns cu deosebită sollicitudine anchetei noastre.

Sîntem îndreptățiți să credem că acest mod de a discuta, de a emite opinii și de a veni în întîmpinarea unor stadii conceptuale (la început) cu propuneri și amendamente concrete dictate de imperativul perfecționării cotidiene a procesului de învățămînt, constituie poate, unul din cele mai reușite modalități de confruntare deschisă a structurilor ideatice, teoretice cu cea practică.

Din aceste interferențe creatoare, din astfel de discuții purtate la tribuna sincerității și credinței în progres, revista noastră și în general Viața universitară nu

poate avea decît de cîștigat.

Iată deci în rezumat chestionarul la care au răspuns invitații de azi ai rubricii noastre, cadrele noastre didactice.

1. Considerați stagiul de externat ca fiind corespunzător experiențelor actuale impuse de metodele noi de instruire profesională a studentului ?

2. Ați citit articolul nostru-intitulat „Colocvii” — din numărul trecut al revistei Scalpelu. Ce precizări ați putea formula în plus ? Dar critici ?

3. Care ar fi măsurile concrete propuse de dv. pentru îmbunătățirea stagiului de externat ?

4. Considerați utilă ancheta noastră sau nu ? (Explicații).

Prof. dr. doc. Pius Brinzeu — rectorul Institutului de medicină din Timișoara

Stagiul de externat constituie un prilej deosebit pentru instrucția profesională teoretică și practică a studentului în medicină și pînă în prezent s-a realizat foarte mult. Dar există loc pentru mai bine, inclusiv în institutul nostru și mă refer, mai ales, la faptul, că în unele clinici numărul de paturi care revin unui extern este prea mic. Această situație se va rezolva, în viitorul apropiat odată cu intrarea în funcțiune a noului spital clinic.

Externatul va trebui adaptat în permanentă necesității bune pregătiri a viitorului medic. El trebuie să reprezinte o școală de însușire a practicii medicale, totdeauna bazată pe cele mai actuale cunoștințe teoretice. Externatul clinic este forma de învățămînt mai propice, unde studentul de azi, medicul de mâine, învață nu numai să privească, dar și să vadă, nu numai să palpeze dar să și simtă, nu numai să asculte, ci să și audă, educîndu-și astfel simțu-

ri și formîndu-și gîndirea medicală. În plus, externul poate și trebuie să-și însușească o serie de manevre utile, pe care va fi obligat să le execute ca medic (și ce greu este să faci prima dată, de exemplu o toracenteză, singur, în fața personalului dispensarului și al aparținătorilor cînd o asemenea manevră nu ai mai executat-o niciodată).

Și desigur că mai multe alte aspecte care ar merita să fie subliniate.

Dar externatul poate deveni o realitate, numai în măsura în care studenții își cunosc propriul lor interes, respectiv acela de a fi cit mai bine pregătiți profesional. Fiecare oră de stagiu folosită nerațional, fiecare oră pierdută, fiecare caz insuficient studiat fiecare manevră sau examen de laborator de la care te-ai eschivat, se vor răzbuna mai tirziu. De aceea externul trebuie să folosească toate cele 240 de minute de stagiul, să fie numai ochi și urechi,

Desigur, că nu trebuie neglijat, rolul cadrului didactic care pe lângă exemplul personal față de modul cum îngrijește bolnavul, cum respectă omul, trebuie să considere ca una din importanțele sale sarcini instruirea ucenicilor săi și uneori cei „foarte cumsecade” sînt pernicioși.

Cînd toate acestea vor fi realizate, se va cîștiga și mai mult decît pînă în prezent. Introducerea aprecierii activității din cursul semestrului sau anului prin punctaj, o consider judicioasă.

2. Da. Ce părere am ? Interesant și folositor, dar se bine ar fi dacă lucrurile ar fi așa de ușor de rezolvat. Pe cînd discuții concrete ? Externul care dorește are timp să facă toate cele necesare la cei cîțiva bolnavi care îi are în grijă inclusiv „nelipsita și proverbiala condică de medicamente. M-ar interesa părerea interlocutorilor peste 20 de ani despre părerea lor actuală.

(Continuare în pag. 7)

COLOCVII

(Urmare din pag. 6)

3. Am amintit deja la punctul 1. Îmbunătățirea stagiului de externat, poate fi obținută prin folosirea judicioasă a timpului atecat sub îndrumarea continuă a cadrului didactic. Studiul cazului respectiv nu se face în prezent, decât în proporție prea mică și această lipsă trebuie lichidată prin prezentarea unui conspect de studiu. În clinicile în care un extern are numai doi bolnavi, nimănui nu-i împiedică să cunoască încă 4-5 bolnavi din aceleași sa-loane sau din altele.

4. Ancheta Dvs. se va dovedi utilă, în măsura în care din ea se vor desprinde idei care transpuse în practică, vor îmbunătăți actuala formă de desfășurare a externatului, mai ales că imensa majoritate a cadrelor noastre didactice de toate gradele, sînt foarte receptive la sugestiile juste ale studenților și în primul rînd a celor care acordă atenție deosebită pregătirilor profesionale.

Altfel, ea va fi formală și vai, cît timp ne mîncîncă lucrurile formale, cum înghite formalismul orice bună intenție și cum transformă în literă moartă, cea mai măreată inițiativă.

Prof. dr. AL. ȘOFLETEA
prorectorul I. M. T.

1. Consider externatul ca foarte util. Consider însă că stagiile de externat cum se fac la noi în prezent nu oferă studenților maximum de instruire posibilă pentru următoarele motive:

a). Din cauza lipsei de spațiu clinic studenții au prea puțini bolnavi (1-2).

b). Din cauza lipsei de spațiu de laborator studentul nu poate executa și deci nu poate învăța examenele de rutină de laborator (pentru bolnavii pe care îi are direct în îngrijire).

În felul acesta el nu dobîndește o educație clinică și paraclinică suficientă. Ca urmare, unii studenți, cei care nu reușesc să-și mobilizeze atenția către alte cazuri interesante, irosesc o parte din timp (nu utilizează integral rîstimpul atribuit stagiului).

Cred de asemenea că unele cadre didactice vor trebui să-și accentueze controlul și să-și mărească su-pravegherea față de activitatea

studenților în cursul stagiului de externat.

2. Externatul, obligator, consider că trebuie să aibă nu numai un rol în pregătirea tehnică-profesională a studentului, ci și în educarea lui în cel mai deplin spirit deontologic. El trebuie să-l învețe pe student legile nescrise ale relațiilor cu ceilalți colegi, cu personalul ajutător, dar mai ales cu bolnavul pe care îl îngrijește.

Relațiile dintre bolnavi și medic (inclusiv medicul în devenire - studentul extern) se desfășoară într-un mod cu totul particular față de celelalte relații sociale interumane.

Aspectul particular rezultă din intervenția fenomenului „boală” în aceste relații și prin aceasta medicul dobîndește un ascendent față de pacientul său. El are datoria să utilizeze acest ascendent în folosul integral și exclusiv al bolnavului, printr-o atitudine plină de înțelegere, generozitate și energie pasionată, în suprimarea sau cel puțin în alinarea suferinței.

3. Măsurile cred că vor veni de la sine în momentul cînd se va termina construcția noului spital clinic, care va permite împlinirea dezideratelor menționate mai sus (posibilitatea de a lucra la patul bolnavului în condiții bune, o activitate paraclinică zilnică și într-un mod instructiv).

4. Foarte utilă cu condiția ca ideile exprimate de către toți interlocutorii să dea prilej de meditare cititorilor.

Prof. Dr. N. DRAGOMIR
decanul facult. m. g.

1. Deși are o veche tradiție, externatul nu și-a terminat misiunea sa istorică de a fi o metodă foarte eficientă pentru pregătirea practică și teoretică a studenților. Spre deosebire de externatul din trecut care era limitat, externatul generalizat tinde să creeze tuturor studenților condiții optime de pregătire.

Prin externat se îmbină în mod cel mai fericit activitatea practică, îndemnarea practică cu pregătirea teoretică.

Nu cunosc o metodă mai eficientă decât munca la patul bolnavului.

2. Succesul externatului este garantat de o parte de interesul pe care îl acordă fiecare student, propriei sale pregătiri, le studiul individual consecvent, și în al 2-lea rînd de organizarea și conducerea

lui de către cadrul didactic.

Pasiunea pentru cercetarea medicală îmbinată cu dorința de a îngriji cît mai bine bolnavul trebuie să se completeze reciproc.

Ar fi foarte bine dacă studenții noștri ar întrebuița cu cea mai mare eficiență timpul care le stă la dispoziție, pentru instruire multo-lă la patul bolnavului, laborator, explorări funcționale: în permanență să fie stăpîniți de cunoștințe și de dorința de a se instrui de a învăța.

3. În primul rînd:

— extinderea stagiului de externat și la alte discipline (neurologie, dermatologie, psihiatrie etc.).

— repartizarea fiecărui extern de un minimum de 5 bolnavi.

— introducerea la toate disciplinele de externat a fișei de control experimentată de Clinica I medicală cu obligativitatea ca fiecare student să execute toate tehnicile prevăzute și să se treacă toate colocviile și seminariile.

— o mai atentă îndrumare din partea cadrelor didactice în tot decursul stagiului

— eventual (se studiază) posibilitatea introducerii externatului din semestrul II al anului III.

— De asemenea consider că disciplinele de clinică medicală și chirurgie de la Facultatea de stomatologie, ar trebui să intre în sistemul de externat.

4. Consider că frîmțarea care se manifestă în sînul studenților va trebui să germineze și să ducă la o îmbunătățire a întregului proces de învățămînt, dar mai ales să trezească din letargie „sufletele moarte”.

Prof. Dr. BERINDE LEON
decanul facultății de
stomatologie

1. Da, cu unele mici sublinieri — respectiv rezultatele lui vor fi tin-ce în ce mai evidente dacă ambele părți vor fi conștiente de importanța sa.

Adică, studentul trebuie să obțină de la el maximum și acest lucru este posibil dacă ia o poziție activă; cadrul didactic trebuie să asigure condițiile ca stagiul să se desfășoare cu adevărat, așa cum a fost gîndit.

2. Cred că articolele de acest gen trebuie să fie cît mai concrete, exemplificînd situații și metode demne de generalizat și luînd poziție față de cei ce desconsideră sau discreditează această metodă de instruire, extrem de prețioasă.

3. Aș considera că este necesar, la repartizarea în stagiul, să se

(Continuare în pag. 8)

COLOCVII

(Urmare din pag. 7)

țină seama de faptul că actualul mod de lucru, chiar dacă el este impus de regulament, când studentului i se dau în îngrijire 3 sau cel mult 5 bolnavi, este complet neconform cu posibilitățile de lucru ale studentului de anul IV, V — și cu realitatea de la viitorul lui loc de muncă. Astfel stagiul poate deveni demobilizat. Deci sînt necesari cel puțin 10 bolnavi, pentru a asigura o varietate de boli, cu care studentul să ia contact și care să-i puie probleme de rezolvat, apropiindu-l astfel, încetul cu încetul, de ceea ce el va găsi în viitoarea lui activitate. Acele 1 — 2 prezentări clinice săptămînale nu pot înlocui munca efectivă a studentului, legată de varietatea de cazuri ce le îngrijeste.

Pentru a asigura pregătirea multilaterală minimală este necesar să se insiste pe participarea externului la toate celelalte examinări, explorări, făcute de alte specialități; de laborator etc.

De aceea consider că la stagiile de externat, ale disciplinelor de bază, studentul trebuie să trateze în diferite locuri de muncă (radiologie, laborator clinic, electrocardiografie, endoscopii etc.) căci numai astfel el se va putea forma ca un medic cu profil de medicină generală și a deveni un cunoscător al noțiunilor și tehnicilor de bază ale practicii medicale.

Urmează ca apoi, în cursul internatului, el să se orienteze eventual spre un profil (medical sau chirurgical) și ulterior spre o specialitate (prin secundariat).

Acționînd astfel se descongesează locurile de muncă (saloanele) crește în mod substanțial eficiența stagiului, studentul devine mai interesat și mai antrenat în întreaga activitate a secției. În plus, se și evită situația ca studentul în ultimul an de facultate, să ceară să i se facă lecții — ședințe de laborator, tehnici — metode, etc.

De subliniat că, întreg stagiul de externat trebuie axat pe aspectul practic al activității medicale. Prin acest mod de lucru studentul prinde interes pentru cercetarea științifică și poate fi legat de serviciu în asemenea activități.

Da,.....întrucît discută problema cea mai arzătoare a învățămîntului, legarea teoriei de practică — cea ce nu se poate face decît prin muncă efectivă — personală, a fiecărui student — viitor medic, căci numai aceasta îi crește încrederea în posibilitățile proprii.

Prof dr. doc. VLADIMIR BUȘILĂ Catedra de Boli Infecțioase și Epidemiologie

1. Răspunsul e dificil pentru că definierea metodelor noi de instruire profesională a studentului depinde și de dotarea tehnică adecvată a instituției respective de învățămînt superior.

Stagiul de externat clinic e un progres față de sistemul vechi de pregătire practică a studentului în medicină. Acest stagiul are însă câteva deficiențe sub raport organizatoric :

a). În cursul stagiului (studentii anului VI) au o zi liberă pentru lucrarea de diplomă, deci o încontinuitate de urmărire a bolnavului.

b). Unificarea disciplinei de clinică a bolilor infecțioase și epidemiologice întrerupe, la fel, continuitatea stagiului pentru lucrările practice de epidemiologie.

c). Organizatoric. (și acest lucru depinde de conducătorul clinicii e prea puțin ca externul să se ocupe numai de trei bolnavi); instruirea practică înseamnă ca studentul și viitorul medic tînar să vadă cît mai mulți bolnavi. Acesta este „secretul” pregătirii practice. Aceasta este acumularea de experiență.

2. Da, am citit articolul. Aș avea de făcut cîteva observații.

Externatul nu poate fi și nu poate emite pretenția de a transforma un student într-un medic. Dacă ar fi așa, n-ar mai fi nevoie de internat de secundariat, de specializare de perfecționare. Externatul este o etapă în pregătirea profesională.

Astfel, am transforma practicianul într-o rutină vulgară. Medicul — în aceste condiții — ar deveni un pseudotehnician și nu un viitor intelectual de înaltă calificare.

3. Numai și numai măsuri organizatorice care să asigure o acumulare cît mai masivă de cunoștințe.

4. Orice anchetă e utilă prin definiție. Ceea ce contează — și mă refer la ancheta dv. studentească — în pregătirea profesională a studenților nu este atît modul de organizare al învățămîntului, cît conștințiența studenților. Aceste două lucruri pot realiza o întîlnire utilă și fructuoasă.

Prof Dr.
S. GAVRILESCU

1. Externatul este o instituție care în țara noastră și-a dovedit utilitatea. Ea face parte din tradiția școlii medicale românești. Personal, în ceea ce mă privește, ca extern al spitalelor din București consider că am dobîndit în cursul stagiilor efectuate baza formației mele medicale. În ceea ce privește externatul actual el oferă, spre deosebire de vechiul externat, „prin concurs”, tuturor studenților mediciniști posibilitatea contactului direct cu bolnavul în cadrul unităților clinice. Cred că stagiile de externat reprezintă un element fundamental în formarea medicului.

2. Articolul dvs. aduce în discuții probleme care ne sînt bine cunoscute. În anii trecuți, în cadrul catedrei noastre cu aprobarea conducerii Institutului am ținut colective de catedră la care au participat și seria de externi aflați în stagiul și care ne-au spus părerile lor. Din acest articol am reținut două tendințe care cred că trebuie încurajate: „autonomia” studentului în activitatea sa și accentul pe practică. Dar, există un mare dar !, autonomia studentului trebuie fundamentată pe cunoștințe profesionale. Așa cum studentul dorește să lucreze „autonom” el trebuie să învețe individual și nu numai limitat la cursuri. În mare măsură limitarea activității studentului se datorește faptului că personalul medico-sanitar cu care lucrează, nu are încredere în ceea ce face el. Astfel, în articolul „Colocvii” se arată că uneori cadrele medii nu sprijină suficient studentul în activitatea sa practică. Este adevărat. Dar există și reversul, externul care are obligația de a face injecțiile, nu le face pentru că „uită” sau „este ocupat” cu alte probleme. În cazul acesta injecțiile rămîn nefăcute și cadrul mediu respectiv care răspunde de efectuarea tratamentului capătă observațiile critice respective sau trebuie să completeze măsurile terapeutice. Atunci cînd externul lucrează „serios”, cînd personalul medical sau didactic are încredere în ceea ce face el, el capătă o autonomie suficientă. În al doilea rînd părerea mea este că în mare parte studentul extern se informează insuficient în legătură cu bolnavii care-i sînt încredințați. Studentul citește după curs, și în cazul cel mai bun după un manual unic. Cred că studentul care se pregătește să devină

(Continuare în pag. 10)

Și toți a venit...
Pe ramuri și prin
suflet
Se aprinde floarea
albă
Și arde-n toi de
timp

A XIV-a sesiune de comunicări a cercurilor științifice studențești

În zilele de 5-6 mai a.c. s-au desfășurat în Institutul nostru lucrările cercurilor științifice studențești.

La reușita totală a acestei manifestări au contribuit studenții medici timisoreni și oaspeții din celelalte centre universitare.

Iată studenții a căror lucrări au obținut aprecierea juriului :

PREMIUL SPECIAL : Pop Silvia, Garofeanu Maria, Holiartok Mircea.

PREMIUL I : Bărbuț Doina, Cîrligerlu Virgil.

PREMIUL II : Tôfler Eva, Derșidan Tiberiu, Mircea Elisabeta, Voicu Elena, Todorov Vidosava, Popescu Roxana, Enea Ghiurița.

PREMIUL III : Petrișor Dorin, Cîta Victor, Avram Jecu, Suciu Sorin.

COLOCVII

(Urmare din pag. 8)

nă un medic bun, generalist sau specialist, care-și va atinge maturitatea profesională peste aproximativ 20 de ani, trebuie să plece de la ceea ce astăzi este considerat ca stadiul cel mai avansat al științei medicale și nu de la datele care astăzi sînt clasice. Este o părere care poate să nu fie împlinită de studenți cu prea mult entuziasm. Dar dacă ei doresc ca peste 20 de ani să corespundă cerințelor asistenței medicale din acea perioadă, ei trebuie să plece de la ceea ce astăzi este considerat ca studiul avansat al cunoștințelor și nu de la datele de acum 20-30 ani. Pentru aceasta studentul trebuie să recurgă la informația din tratat, din reviste medicale, din literatura mondială, trebuie să cunoască o limbă străină și nu trebuie să aibă rezerve față de informația medicală de ultimă oră.

3. Unele deficiențe ale externatului sînt legate de factori obiectivi. Consider că numărul de bolnavi care ar trebui încredințați unui extern trebuie să fie mai mare, de 5-6. Sistemul de rotație al externilor în servicii sau secții profilate trebuie menținut, eventual lărgit. Existența unui barem de manevre practice este o măsură utilă. Cred că introducerea sistemelor cu punctaj va trebui lărgit și eventual îmbunătățit. Consider că nu ar trebui admis la examen un extern care în decurs de un stagiu clinic nu a efectuat injecții sau nu știe să le facă. Am căzut la examen externi pentru că nu au știut să exemplifice un preparat hemostatic, respectiv în stagiul efectuat nu au văzut și nu cunosc nici un medicament administrabil în caz de hemoragie. Folosirea judicioasă a punctajelor, examenele formative (teste) care le efectuăm în cursul stagiilor ne dau o imagine destul de concretă a pregătirii studentului ca și a efortului pe care externul îl face în cursul stagiului și ne permit să obținem o imagine mult mai completă asupra pregătirii sale.

4. Anchetei dvs. depinde de răsunetul pe care îl va găsi în rîndul studenților și cadrelor didactice. Dacă considerați că ea va crește interesul studenților pentru propria lor pregătire iar pe de altă parte interesul corpului didactic pentru modernizarea învățămîntului medical superior, atunci este utilă. Cred însă că acest lucru ar putea reprezenta subiectul unei alte anchete.

Prof. Dr. PAULA ZOSIN

1. Introducerea sistemului de externat generalizat pentru anii IV, V, VI, de care beneficiază toți studenții respectivi, consider că constituie o realizare importantă pe linia echilibrării învățămîntului nostru medical.

Pe baza lui s-a realizat o relație normală între ponderea învățămîntului teoretic și învățămîntul practic în clinică, atît de mult reclamat de absolvenții noștri în confruntarea lor cu viața.

Generalizarea externului prin instrucția pe care o realizează a dus la o substanțială îmbunătățire a învățămîntului medical.

2. Am citit cu interes articolul „Colocvii” din Scalpelu și consider ideea dv. foarte bună. Cele mai multe întrebări sînt juste și răspunsurile în mare măsură corecte, reale.

Mi-aș permite să fac unele mici observații, tov. Miclea este de părere a se face o delimitare a muncii studentului în stagiul. Eu cred că ar trebui răspuns în modul următor: trebuie trasate în mod categoric sarcinile obligatorii minime ale externului, dar nu delimitarea lor, ci peste aceasta el este liber să-și extindă cit de mult activitatea. Fiecare extern dispune de forțe proprii și de interes propriu, peste acestea pe care trebuie să i-l impunem noi.

— Nu vād necesitatea unei biblioteci la îndemîna externului în cursul celor 4 ore de stagiul, ar fi în detrimentul activității practice.

Are cu ce acoperi din plin orele de stagiul. Vād utilă această bibliotecă pentru orice oră după stagiul, pe care ar dori externul să o sacrifice studiului individual și există biblioteca de spital în toate clinicile.

Ne surprinde și pe noi discrepanța între interesul pe care externul și studenții în general îl manifestă între instruirea teoretică și cea practică a cunoștințelor.

— Se remarcă o rezervă nejustificată în fața însușirii deprinderilor practice.

Nu cred că „asistența medicală” este de vină că el nu poate face injecții și dacă s-a petrecut acest fapt izolat de ce nu s-a adresat medicului de salon, sau asistentului responsabil de stagiul sau chiar șefului clinice. Sînt convinsă că i s-au fi pus imediat la dispoziție „seringa necesară”. Am văzut, în schimb externi, care roagă asistenta sau sora să facă injecțiile. Din fericire nu un număr mare.

— Nu consider că a scrie condica

de medicamente constituie o epulzare de energie inutilă pentru extern. Aș zice că aceasta reprezintă un mijloc de instruire profesională foarte utilă, familiarizarea cu tratamente, medicamente, doze fără de care nu se concepe practica medicală. În plus se ridică problema responsabilității aceluia ce face o prescripție medicală sub îndrumarea medicului de salon, sub aspectul exactității înregistrării, cit și a însușirii regulilor de formulare a rețetelor magistrale, și verificării cunoștințelor de farmacodinamie.

— La fel înregistrarea epîcrizei la plecarea bolnavului, nu este o muncă scripturistică, ci ea reprezintă consolidarea vindecării sau ameliorării stării bolnavului în staționar, instruind externul asupra modului cum trebuie să privească bolnavul în viitor, cum să fie urmărit, cum să se prevină recăderile etc.

În formă, această activitate pare administrativă, în fond este deosebit de instructivă și utilă.

3. Cred că eficiența stagiului de externat nu ține atît de indicațiile sau sugestiile pe care le oferim noi, ci de interesul pe care îl are fiecare în a învăța cit mai mult și cit mai bine.

Pe lîngă cele expuse mai sus, aș mai adăuga pentru a îmbunătăți și mai mult metoda desfășurării activității următoarele:

— necesitatea unui punct de laborator în clinică în care externii să aibă acces la orice oră din stagiul și să poată efectua curent investigațiile absolut necesare și pe care va trebui să le rezolve în viitor, singuri.

— repartizarea unui număr mai mic de bolnavi externilor de anul IV și 1-2 mai mult pentru anul V și VI care deja s-au familiarizat cu munca de extern.

— în cadrul stagiului să treacă pe la 2-3 asistenți pentru a vedea bolnavi cit mai multi, cit mai variați și metode de lucru mai variate.

— să se insiste la nivelul policlinicii medicale care trebuie să facă legătura între anii de clinică și practică pe teren, a se prezenta și vedea bolnavi cu afecțiuni, curente, frecvente chiar banale, urgente, adică așa cum vor înțila în practică.

Policlinica medicală să nu reprezinte o simplă repetare a materiei de clinică medicală, ci să familiarizeze studenții cu problemele asemănătoare practicii medicale ulterioare.

— insist asupra gărșilor de la sal-

(Continuare în pag. 11)

COLOCVII

(Urmare din pag. 10)

vare efectuate în condiții cât mai bune.

— la fel stagiul de **circumscripție încadrate** cu medici competenți care pot face față și sarcinilor didactice

Consider că **gărzile de noapte**, dublând medicul de serviciu, îl determină pe studentul extern să vie în contact cu bolnavi necunoscuți, urgențe absolute, cazuri problemă, îl obligă să ia atitudini prompte și eficace ceea ce completează în mod obligator instrucția lui profesională.

4. E bine că doriți să confrunțați părerile noastre cu ale d-voastră și ne impresionează plăcut că vedem la fel problemele cele mai importante din activitatea Dv. de externi. Rezultă deci că ancheta Dv. este utilă și e bine să o complectăm și inițiam și în alte aspecte ale muncii Dv.

Conf. Dr. G. CALOGERA

1. Externatul generalizat este după părerea mea, o formă în primul rând practică de instruire a studenților, care în stadiul actual corespunde principalelor obiective cerute de formarea profesională complexă a viitorului medic. Aceasta nu înseamnă că nu este posibil de perfecționare. Din contră. Asigurarea eficienței lui maxime presupune o „cooperare” permanentă între 3 factori: cadrul didactic, externul, bolnavul. Excludând ultimul, care trebuie „cștigat” să coopereze, ceilalți 2 factori trebuie să-și aducă întreaga contribuție fără „rezerve”.

Uneori /nu vreau să spun deseori /activitatea de externat șchioapătă din vina uneia sau altele dintre părți.

Socotesc că personalul didactic trebuie să creeze acea ambianță de lucru, de emulație dar și de exigență, iar externii să folosească din plin tot timpul pus la dispoziție mai ales în acel interval de program nedirijat.

2. Da. S-au emis o serie de idei, s-au exprimat păreri. M-a impresionat plăcut seriozitatea și maturitatea cu care au fost abordate unele probleme spinoase.

La unele păreri subscriu întru totul, pentru altele am rețineri.

Subscriu :

— „Studentul extern este și un salariat... acest salar se cere onorat de student...” (A. Jecu).

— pentru „o autonomie mai mare” a externului în stagiul (Fl. Miclea).

— personalul mediu trebuie să ia în considerare poziția pe care externul o are în stagiul (acesta depinde în cea mai mare măsură de șeful clinicii), dar și de tactul și bunul simț al externului (Fl. Miclea).

Am unele rețineri :

— La capitolul critica activității de scripturistica. Bineînțeles studentul nu trebuie supraîncărcat cu completarea tuturor formularelor posibile, cu justificarea că se instruește. Cu totul alta este însă situația cu F.O. Un extern care în cursul a 2 luni, a completat 50 de F.O. înseamnă că a examinat (dacă e conștiincios) 50 de bolnavi, a făcut un studiu teoretico-practic sistematic și a reținut mult mai bine. Experiența dovedește că studenții conștiincioși, meticuloși, care completează cu grijă o F.O., examinând și reexaminând bolnavul, sînt și cei mai buni la exa-

mene, concursuri și în activitatea lor medicală. Exemple sînt foarte multe. Cei mai buni absolvenți ai noștri, au examinat și au consemnat datele a zeci și sute de bolnavi, făcîndu-și încă din anii studenției o experiență proprie.

Am de asemenea rețineri cu privire la unele tendințe de a simplifica activitatea de extern care este complexă, la cîteva deprinderi practice. Aceste deprinderi practice care fără îndoială că trebuie învățate, nu reprezintă nici

pe departe totul. Fiecare caz clinic pentru a fi înțeles și pentru a se extrage din el tot ceea ce servește în formarea viitorului medic, pretinde studiu teoretic, meditare, comparare cu alte cazuri studiate, în fine, dacă e nevoie îndrumare din partea asistentului pentru înțelegerea particularităților cazului.

Într-un cuvînt, echilibrul între efortul teoretic legat de examinarea fiecărui caz în parte, care trebuie făcut zi de zi și deprinderile practice.

3. Din partea catedrei didactice :

a) Un control, dacă vreți o îndrumare, mai atentă dar „discreetă”, a întregii activități de externat a studenților de care răspunde.

b) Sondaje dese individuale, sau sub formă de seminar, asupra felului cum se pregătește externul și cum progresaază în stagiul, consemnate într-o fișă personală așa cum există la Clinica I medicală și Clinica II chirurgicală, și care trebuie generalizată. Există prin aceasta o evidență obiectivă a evoluției și activității externului și deci o bună bază de plecare pentru aprecierea la examen.

c) Grijă de a crea studentului atmosfera de lucru convenabilă, dar aceasta nu depinde numai de cadrul didactic ci și de prestigiul profesional al externului.

Din partea studenților :

Trebuie să fie stimulate :

a) Doriința, care se observă la cei mai mulți de a folosi cât mai bine timpul afectat stagiului. În această privință pe lângă contribuția pe care o pot aduce cadrele didactice prin stîrnirea curiozității și a interesului externului, un rol tot atît de important revine organizației de tineret, care trebuie să determine un curent de opinie în rîndul studenților în această privință.

b) Studiul permanent, individual, legat de cazurile văzute.

c) Efectuarea de găzdi — mai multe decît sînt programate — aici bolnavii se prezintă neselectați, neexplorați, fără diagnosticul prealabil stabilit, deseori cu afecțiuni urgente — deci în condiții asemănătoare cu cele pe care le vor întîlni externii în viitorul loc de muncă. Serviciul de gardă este o școală neprețuită dar încă insuficient valorificată.

4. Foarte utilă.

COLOCVII

Prof. dr. doc.
LOUIS ȚURCANU

1. — Considerăm că modul în care decurge astăzi stagiul de externat corespunde exigențelor actuale de instruire profesională a studenților, cu mențiunea că ar trebui diferențiat externul prin concurs care ar avea o mai mare responsabilitate la patul bolnavului de externul stagiar care să aibe o activitate dirijată și sub permanentă îndrumare a cadrului didactic. Această diferențiere este necesară deoarece pregătirea profesională și aportul în procesul de asistență medicală nu este uniform, ci depinde de calitățile individuale.

2. — Articolul „Colocvii” apărut în revista „SCALPELU” are meritul că pune în discuție unanim cele mai importante laturi ale procesului de învățămînt: pregătirea practică.

Încearcă să delimiteze mai exact atribuțiile externului în salon, discută atitudinea studentului față de stagiul și raportul ce trebuie să existe între pregătirea teoretică și pregătirea practică.

Considerăm însă că o mare parte din problemele ridicate s-ar putea rezolva operativ printr-un plus de interes din partea studentului, care nu trebuie să se limiteze numai la cazurile ce-i sînt repartizate. Pentru timpul liber ce s-ar crea și care „de obicei se consumă într-un dulce far niente”, soluția cea mai bună nu este biblioteca clinicii, ci continuarea activității practice prin urmărirea și acordarea asistenței medicale la ceilalți bolnavi din salon.

3. — Pentru eliminarea timpilor morți care sînt de obicei între orele 7,30—8 și între 11—11,30 propunem ca stagiul clinic să înceapă la orele 8 și să dureze pînă la orele 11. Cursurile între 11,30 și 14. Studenții și-ar putea îndeplini astfel într-o mai mare măsură sarcinile ce le revin, fără a lăsa în seama altor cadre tot ce privește îngrijirea bolnavilor: recoltări, tratamente, consemnări în foaia de observație. S-ar crea deasemeni mai multe dupăamieze libere, consacrate studiului individual; s-ar putea crește durata de de stagiul prin asigurarea contravizitelor și a gărziilor de 24 de ore în spital.

4. — Considerăm ancheta întreprinsă utilă, concluziile practice la care se va ajunge vor contribui la îmbunătățirea procesului de învățămînt.

Conf. dr. I. I. NUBERT

Stagiul de externat creat în scopul participării active a tuturor studenților la îngrijirea bolnavilor, constituie o etapă pozitivă în pregătirea tinerelor noastre cadre, atîta vreme cît este făcut susținut și îndrumat cu seriozitate. Deci „binomul” student — cadru didactic trebuie să existe în „realitate”, în sensul că studentul trebuie să înțeleagă că are o responsabilitate, că are de depus o muncă pentru care este retribuit, iar cadrul didactic trebuie să-l controleze și să-l îndrume continuu. Foarte bine s-a exprimat colegul dvs. M. Stămoran: „studentul trebuie să fi numai ochi, urechi și... materie cenușie, iar cadrul didactic să-i aplice tratamentul adecvat”.

După cum constatați mai sus am și citat din materialul publicat de dvs. și am constatat că „virturile” studenților noastre pun — cel puțin în discuție — cu multă sinceritate și bine gândit o serie de probleme care interesează învățămîntul medical. Am apreciat, în special, modul deschis în care sînt arătate eșecurile care din păcate mai există încă pe ici, pe colo: studenții din anul VI, care nu știu să facă o injecție i.v. Mă întreb ce au de făcut aceștia în cei doi ani de externat. Să sperăm că sînt cazuri cu totul izolate și că pe viitor nu vor mai apare.

Aș propune ca în timpul celor 3 ani de externat cursurile să se țină dimineața de la orele 7,30, iar la ora 9 studentul să intre în stagiul unde să lucreze nestingherit pînă la ora 14 și să nu fie cuprins de grijă că la 11,30 trebuie să plece din spital (de fapt frica de plecare începe pe la 10,30 uneori!).

Créd că sub forma propusă de mine ar exista un stagiul netrunchiat din care ar profita și studentul și bolnavul. Eu sînt de părerea acelor care consideră că un medic bun nu poate fi decît acela care-și duce viața în spital, la patul bolnavului, urmărindu-l și îngrijindu-l continuu. Dacă aș mai pomeni și de utilitatea contravizitei, ca o completare a stagiului, poate că aș cere prea mult! Mă opresc aici!

Ancheta dvs. o consider utilă atît pentru studenți cît și pentru cadrele, noastre didactice care pot cunoaște astfel multe din doleanțele și sugestiile dvs.

Prof. dr. doc.

EUGEN ADAM

Clinica I Chirurgie

1. Externatul este o formă modernă de învățămînt a medicinei și sper că într-un viitor apropiat întreg învățămîntul clinic să fie conceput exclusiv sub formă de externat.

2. Am citit cu mult interes articolul „COLOCVII”. El păcătuiește prin aceea că exprimă părerea a doar trei studenți și unii din cei mai buni. Nu la aceștia se pun „probleme” ale externatului. „Audiatum et altera pars”.

3. Stagiul de externat așa cum este la ora actuală nu are nevoie de măsuri concrete de îmbunătățire. El oferă studentului toate posibilitățile de a-și însuși știința și arta medicinei. Dar pentru aceasta studentul trebuie să dovedească pasiune și interes. Dacă nu le are nici „măsuri concrete” nu le vor crea.

4. Ancheta este foarte utilă dar o consider încă departe de a fi terminată.

COLOCVII

Conf. dr.

SEVERINEANU VICTOR

1) Stagiul de externat reprezintă o formă deosebit de utilă și eficientă de învățămînt medical. În Stomatologie importanța este și mai mare avînd în vedere caracterul practic al profesiei. Studenții au posibilitatea să-și însușească, sub controlul atent al cadrelor didactice, tehnica diagnosticului, prognosticului și tratamentul diferitelor afecțiuni stomatologice. În cursul celor 3 ani (IV, V, VI) au posibilitatea să consulte și să trateze în mod armonios cunoștințele teoretice cu practica de specialitate.

De aceea externatul este incontestabil o formă concretă, eficientă

și perfecționată de învățămînt medical.

3). Pentru îmbunătățirea stagiului de externat sînt necesare următoarele măsuri:

— îmbunătățirea corespunzătoare a bazei materiale.

— o mai bună aprovizionare ritmică în materiale și instrumentar mic.

— micșorarea numărului de studenți în grupe.

— completarea corespunzătoare a schemei cu personal didactic.

4). Ancheta este utilă întrucît culege și confruntă diversele opinii în această problemă (cadre didactice, conducere, organele de partid și ale studenților) ceea ce permite o ameliorare corespunzătoare a procesului de instruire a studenților noștri în funcție de veleități și posibilități.

TOATE PÎNZELE SUS!...

Au mai rămas puține zile pînă la finele anului.

Sesiunea de examene bate la ușă. O simțim, o intuim, ne pregătim. Numai cine a-a fost student nu cunoaște această — teribil de frumoasă — febră a pregătirilor. Se caută cursuri, se conspicează, se sistematizează materia. Ca în preajma unei nobile și mari bătălii...

Parcurile — devin subit — tot mai pustii, ... bănci libere, la discreție — Timp să ai!... Asta-i băieți!... Timpul! Poate că niciodată lupta cu timpul, cu zilele lui, cu nopțile lui, nu-i mai „simțită” ca-n presesiune — Se fac calcule: ... „40 de cursuri în... 5 zile... asta face”...

Bibliotecile devin saturate... ca tribunele la un meci de fotbal bun... Foșnet de hîrtie, scîrțit de... creioane. — Ecouri „Lasă dragă, mergem altă dată la film” Și... din nou cuvîntul de ordine Sesiunea.

Matrozii noștri, în halate albe trag din răspuneri la... vislele seminarilor.

— Știi că, totuși, sînt foarte utile seminarile astea d-le!...

— Se programează examenele...

Decanatele sînt cuprinse și ele de... „focuri”

— „Uite, ăia din grupa a 5-a au 7 zile pentru „Morfo-Pat” sau... „Șeful nostru de grupă e un... bleg”...

— Vine! Numărăm zilele și ni se pare că trec

prea repede...

— Cînd a fost excursia la Oradea?!...

— Dar cea la Brașov?!...

Uite dom-le că-i vară acuzi și... am 7 cursuri restanță”...

— „Nu vă supărați, ... la cite absențe”...

Și uite, așa „Arca” studentiei se avîntă în larg...

Primul botez al valurilor... Eh, las-c-am mai dat noi și altele mai grele...

— „Vai, ... dar dacă trag biletul 13”?

— N-am treabă!... știu materie, ... o grozăvie!”

Și... din nou lupta cu cărțile, cu... zilele astea de primăvară, cu verdele dia pomii și cer de strand — Of!...

— „Ori cum o fi, ... sîmbătă pleo acasă... să-i mai văd — înainte de... hop”...

— Atenție, vinee!...

Primele valuri se apropie... Pe punte, cu pînul zburliit de vîntul sărat al furtunii, „matrozii” noștri zîmbesc — Un zîmbet puternic, tineresc.

„Ce-o fi, să fie, asta-i!...

Și valurile se apropie!

Băieți, toate pînzele sus”!...

L. N.

DIAGNOSTIC CLINIC

Prof. dr. S. GAVRILESCU

Clinica I Medicală

În 1964 ne-a fost adresat de către un coleg, un pacient de 42 ani, pentru precizarea naturii unei cardiomegalii considerabile. Era vorba de un cioban care acuza un grad moderat de dispnee „atunci cînd urca oile la deal” și care pentru acest simptom s-a adresat colegului nostru. Acesta constată o cardiomegalie remarcabilă, clinic și radiologic și neavînd o explicație plauzibilă a acesteia ne trimite bolnavul.

Pacientul nu are elemente remarcabile în antecedente, iar anamneza arată că simptomele sale durează de aproximativ 1 an, însoțite uneori de o senzație de opresiune retrosternală și un grad de astenie. În rest el a putut să-și exercite toate ocupațiile sale.

Examenul obiectiv evidențiază o cardiomegalie importantă, sîmptome cardiace ușor asurzite și un ficat mărit cu caractere de stază.

Examele laboratorului clinic erau în limitele normale.

Există o discrepantă între importanța cardiomegaliei și simptomatologia subiectivă modestă, acest lucru ne-a sugerat caracterul „extracardiac” al acesteia. O puncție pericardiacă ne-a evidențiat existența unui exsudat peri-

cardiac abundent de culoare șocolată prezentînd „paillette” aurii. Sedimentul lichidului evidențiază numeroase cristale de colesterol iar concentrația acestuia în lichid era de 632 mg. %.

S-a diagnosticat astfel un caz de pericardită cu colesterol, afecți-

ne rară, din care sînt publicate în literatura mondială cîteva zeci de cazuri. Exsudatul cronic are tendința să se acumuleze treptat, distensia pericardului se face lent

Fig. 1 : Imaginea radiologică la internare.

Fig. 2 : Cristale de colesterol în pericardic.

iar fenomenele de tamponadă apar tardiv. În evoluția sa bolnavul nostru a beneficiat la început de pericardocenteze repetate, însă dat fiind tendința la refacere a lichidului i-am propus pericardectomia care a fost efectuată cu succes în Clinica I Chirurgică de Dr. I Athanasescu. Pacientul nostru a evoluat favorabil, lichidul nu s-a mai refăcut, imaginea cardiacă a devenit normală. Urmărit de peste 10 ani dela intervenție el este asimptomatic și și-a reluat ocupațiile.

Cazul nostru este descris pe larg în revista „Cardiologia” (Basel) din 1966, tomul 49, p. 106-112.

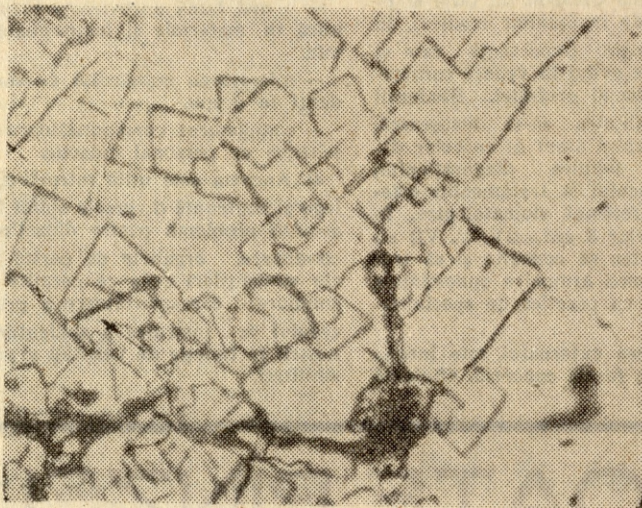

Foto 2. Cristale de colesterol în lichidul pericardic

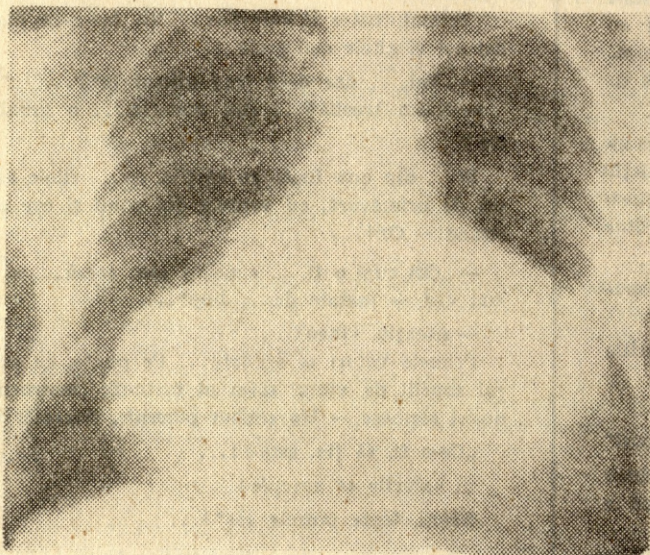

Foto 1. Imaginea radiologică la internare

ACTUALITĂȚI MEDICALE

COMBATEREA COORDONATA A CANCERULUI

În cercurile medicale, cît și în rîndul publicului larg, au sîmînit un puternic ecou declarațiile eminentului oncolog francez, profesorul Georges Mathé. Recent, acesta a anunțat la Paris, pe baza unor ample studii, că din cei 50 milioane de francezi cît numără astăzi Franța, 13 milioane sînt condamnați să fie atinși de cancer și 9 milioane din ei să moară de această boală.

Aceste afirmații ale savantului francez, la care s-a adăugat precizarea că jumătate din bolnavi vor prezenta această maladie înainte de 65 de ani și că, în ultima perioadă cancerul a înregistrat un număr tot mai sporit de cazuri în rîndul tineretului, au fost confirmate și de specialiștii vest-germani. Profesorul Wilhelm Franke a subliniat necesitatea uniificării și coordonării eforturilor tuturor institutelor oncologice din lume în lupta anticanceroasă, specialistul vest-german a subliniat printre altele, că în timp ce bugetele militare ale statelor și în special cele ale marilor puteri, continuă să crească în viitor vertiginos, fondurile alocate activității de cercetare în domeniul cunoașterii maladiei canceroase, sînt sub nivelul impus de marele pericol social pe care îl prezintă cancerul.

Abordînd această problemă ziarul „Neue Ruhr Zeitung” scoate în evidență progresele înregistrate în depistarea timpurie a cancerului și unele succese obținute în combaterea lui pe cale chirurgicală, pe calea radio și chimioterapiei ca și a imunoterapiei.

Astăzi — subliniază ziarul citat — știința contemporană dispune de un anumit arsenal în lupta anticanceroasă care nu poate fi neglijat. Dezvoltarea lui, organizarea completă a medicinei constituie un înalt imperativ social. Tot mai puține fonduri pentru înarmări, tot mai multe fonduri în lupta înverșunată împotriva cancerului — conchide ziarul amintit.

TEST SANGUIN PENTRU DIAGNOSTICUL PRECOCE AL CANCERULUI

Doi cercetători englezi, prof. E. S. Field și dr. E. Acaspary de la „Medical Research Council” din Newcastle, au pus la punct un test simplu de diagnosticare al cancerului care se efectuează pe baza cercetării singelui pacienților. Aplicat la un număr de 56 bolnavi de cancer și 38 de subiecți sănătoși, testul a pus în evidență diferențe importante între celulele sanguine ale celor două grupuri.

Interesant este faptul că descoperirea celor doi specialiști englezi a fost făcută întîmplător: ei căutau să depisteze deosebirile existente între celulele sanguine ale pacienților suferinzi de boli nervoase și cele ale subiecților sănătoși. Rezultatele obținute sînt în curs de verificare. Dacă ele vor fi confirmate, testul sanguin pus la punct de ei va fi de mare folos în diagnosticul precoce al cancerului.

METODA DE TRATARE A

CANCERULUI

Dr. Siro Sarito de la Colegiul Medical „Dzikey” din Japonia, a elaborat o metodă care permite atragerea preparatului anticanceros, cu ajutorul unui magnet spre locul focarului, pentru ca acțiunea lui să fie cît mai eficientă. Cu toate că această metodă se află încă în stadiul experimental de elaborare, experiențele pe animale au dat deja rezultate pozitive.

În cursul experiențelor, dr. Sarito, a folosit un compus din fier și derivatul preparatului anticanceros-mitomicina C. El a implantat unui număr de 30 de șoareci tumori maligne în coloana vertebrală și a împărțit animalele de experiență în 3 grupe. După 3 zile de la implantarea tumorilor unele din cele trei grupe de șoareci i s-au aplicat magneti pe coloana vertebrală și i s-au administrat cîte 5 mg preparat pe zi.

Șoarecilor din a doua grupă li s-a dat numai preparat, iar celor din a treia grupă nu li s-a dat nimic, fiind folosiți ca grup de control.

La animalele din prima grupă medicamentul s-a concentrat în jurul tu-

morilor canceroase, care a căpătăt culoarea brun închis.

După 14 zile de la implantare, greutatea medie a tumorilor canceroare la șoarecii din grupele II-a și a III-a a atîns 11,3 g, iar la grupa I-a numai 7,2 g. După alte 25 de zile, tumora canceroasă la șoarecii din grupa a III-a cîntărea 59,5 g, iar la cei din grupa I-a numai 23,5 g.

Dr. Sarito, a administrat zilnic șoarecilor suferinzi de cancer cu metastază aproximativ 100 mg de preparat conținînd fier. După aplicarea magnetului pe tumoare, pielea devenea brună ceea ce permitea localizarea dimensiunilor tumorilor la examenul radiologic.

Dificultățile constau în aceea că fierul folosit pe experiențele pe animale reduce cu 90 eficiența mitomicinei C. În prezent, dr. Sarito încearcă să găsească o combinație de fier care nu va avea efect negativ asupra preparatului anticanceros.

PERICOLUL FIXATIVELOR ȘI LACURILOR DE PĂR

Dr. Nancy Flowers de la un Colegiu Medical din statul Georgia, a prezentat, în cadrul Adunării generale a Societății americane de cardiologie, o comunicare în care se afirmă că mirosul fixativelor și lacurilor de păr, considerat de unii ca o narcoză „ieftină” sînt pentru sănătate mult mai periculoase decît se credeau pînă acum. Recentele experiențe pe cîini, au arătat că expunerea lor la aerosolii respectivi, poate provoca tulburări cardiace ireversibile.

Aceste experiențe au fost întreprinse de un cercetător de la Universitatea din „John Hopkins” care a strîns o vastă documentație despre 110 cazuri de deces subit în urma respirării aerosolului dat. El consideră că în aceste situații, decesul a fost provocat de „tulburarea ritmului cardiac și nu de asfixiere cum se credea înainte”.

Dr. Flowers subliniază că pericolul inspirării aerosolilor din fixative și lacuri de păr, se datorește faptului că la fixative se folosește ca „forță de propulsie” gazul freon, iar la prepararea lacului se utilizează diferite substanțe nocive.

Rubrică realizată de
GHERMAN MARIANA

Peste 30 de ani

De curind, studiul „Alexandru Sahia” a avut inițiativa de a efectua un sondaj în rândul elevilor de liceu, referitor la orientarea profesională și cu satisfacție am observat că disciplinele medicale figurau printre cele care se bucură de mare „trecere” printre levi. În continuare erau luate câteva interviuri unor personalități de prestigiu din diverse specialități, printre care dr. Radu Horia, directorul spitalului din Vilcele. Dintre recomandările făcute de dînsul citez: „Un tînăr ce are care dorește să devină medic, să nu uite că va fi medic și peste 50 de ani, iar peste 30 de ani nu va putea fi cineva bun medic fără să fie și bun matematician și fizician”. Beculețele și acele indicatoare ale aparatelor moderne din laborator în care se desfășura interviul confirmau justetea afirmației făcute. Oare studenții institutului nostru sînt convingeți că așa va fi?

Din discuțiile purtate în cadrul mai multor ședințe la care participau și studenții s-ar părea că nu. E întrucîtva trist să constăți că unii viitori medici pot afirma că nu-i interesează ce este sau ce formulă are o amină, de vreme ce nu știu să facă o injecție! Să nu uităm că Institutul de Medicină e o instituție de învățămînt superior și are scopul de a-l învăța pe viitorul medic nu numai cum să dea o injecție, ci și **dece** tocmai aceea; iar alegerea să nu o facă fiindcă „așa am învățat”, ci să-i cunoască mecanismul întîm de acțiune. Or, mecanismele întîme se pot elucida numai pătrunzînd pînă la nivel molecular sau chiar la nivel de nor electronic. Iată de unde apare necesitatea învățămîntului preclinic, despre care mulți studenți încă afirmă că ar fi în cea mai mare parte inutil.

De la nivelul unor cunoștințe concrete, strict legate de un obiect sau un caz, pînă la nivelul abstractizării și stabilirii unor reguli generale ale desfășurării fenomenelor este un pas gigantic. La întrebarea: „Cît face un miliard și cu un miliard?”, oricine răspunde imediat „Două miliarde”, deși nu a verificat niciodată și nici nu i-ar ajunge viața ca să poată verifica concret acest lucru. Răspunsul însă e corect și a putut fi dat deoarece există regula că „unu și cu unu fac doi”, indiferent ce obiecte de același fel se adună. Ni s-ar părea ridicol să vedem pe cineva că vrea să învețe toate ca-

zurile concrete: „un măr și cu un măr fac două mere”, „un leu și cu un leu fac doi lei”, și să nu poată răspunde la întrebarea „Cît face un creion și cu un creion?” argumentînd că despre creioane încă n-a învățat sau că a uitat!

Nu ne vom opri la analogia care se poate face cu un student care vrea să învețe toate simptomele tuturor bolilor și toate medicamentele pe care trebuie să le prescrie pentru fiecare din ele... Desigur, i s-ar părea că învățămîntul preclinic nu prea e necesar și că, din contra, cel clinic e insuficient.

E de mirare cum un grup de medici, întruniți într-o emisiune de televiziune recent difuzată, se străduiau să explice greutățile înțîmpinate tocmai printr-o astfel de afirmație. În timp ce savanții și specialiștii în domeniul medical ajung să-și exprime tot mai intens opinia că deja este necesară introducerea matematicii ca disciplină obligatorie în învățămîntul medical. Bineînțeles, în folosirea matematicii trebuie să se țină seama de specificul fenomenelor biologice, însă în afară de aspectul metodic și gnoseologic matematica poate contribui la formarea gândirii abstracte, inerentă de fapt oricărei activități intelectuale.

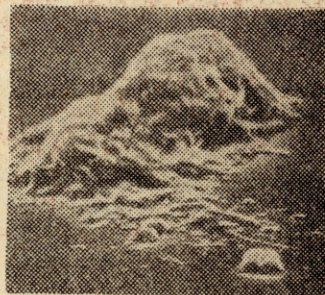
Porînd de la abstractizări simple, de genul „1+1=2”, ne putem imagina o trecere la studierea unor situații din ce în ce mai complicate dintr-un anumit domeniu și prin abstractizarea și generalizarea concluziilor trase se obține suportul teoretic (numit și fundamental) al științei ce are ca obiect domeniul studiat. În domeniul medical aceste concluzii se întîlnesc la toate disciplinele, fiind preponderente la cele preclinice, care actualmente se dezvoltă într-un ritm nebănuit. Pentru a putea face față avalanșei de informații, specifică epocii actuale, orice nouă treabă trebuie nu să-și creeze un loc aparte, ci trebuie încadrată într-o rețea organizată, ordonată a vechilor cunoștințe. Învățămîntul preclinic trebuie să formeze tocmai această rețea de elemente fundamentale, abstractizate și generalizate. Numai avînd acest nivel, cunoștințele particulare, noi, din disciplinele clinice vor putea fi utilizate logic. Legarea lor este unicul mod ca viitorul medic să-și poată realiza dorința de a fi un bun medic și peste 30 de ani.

asist. Gh. I. MIHALAȘ

DIN CURIOSITĂȚILE LUMII

VII — FAGOCITOZA

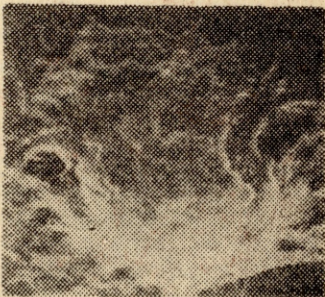
Leucocitele (globulele albe) sînt niște elemente foarte curioase dintre componentele singelui, ele avînd importanta proprietate de a se deplasa spre locul unde au pătruns microbi în organism, de a-i îngloba și de a-i distruge.

1. Emițerea de pseudopode și deplasarea leucocitului spre microbi.

2. Chimiotactismul pozitiv.

3. Microbii au fost fagocitați.

Un eveniment dramatic în fața ochilor noștri, se văd imagini din lupta invizibilă, care se petrece în organismul nostru, mărite de 6,500 de ori. Fagocitele distrug bacteriile (în cazul de față colorate). Dacă există undeva în organism un focar de infecții, de exemplu: amigdalită; atunci leucocitele apărătoare sînt alarmate. Fotografiiile electro-microscopice ne arată cum sînt atacate și distruse bacteriile.

Vă prezentăm catedra de Biochimie

În ideea de a prezenta în fiecare din numerele revistei noastre câte o catedră, am început cu preliniul considerând că pentru formarea viitorilor medici această etapă este de o importanță majoră.

De data aceasta însă nu vom face o prezentare statistică a catedrei de biochimie, ci așa cum ne-a sugerat tov. prof. dr. Gh. Tănăsescu, vom prezenta în primul rând câteva probleme privind evoluția biochimiei și importanța ei pentru științele medicale.

Nu putem însă trece atât de ușor peste cei douăzeci și cinci de ani de existență a catedrei de biochimie din I.M.T., timp în care Profesorul Mihai Vanghelovici a condus neobosit activitatea de cercetare științifică și de instruire a peste 2.500 de medici. Cu câtă nostalgie ne-a povestit dumnealui despre începuturile acestui Institut, despre munca plină de abnegație depusă pentru ridicarea lui la nivelul corespunzător. O activitate de cercetare științifică cu rezultate meritorii este oglindită în cele peste 100 lucrări științifice, cursuri de chimie generală și biochimie, coautor al manualului unio de chimie biologică.

Meritele Domniei Sale în ceea ce privește rolul squalenului în biosinteza colesterolului au fost recunoscute peste hotare. De asemenea a excelat în sinteza unor substanțe fiziologice active în scopul obținerii de noi medicamente: antituberculoase, spasmolitice și antihelmantice.

La ora actuală, catedra de biochimie își desfășoară activitatea sub conducerea tov. prof. dr. Gh. Tănăsescu, organizată oarecum pe baze noi, cu o muncă de cercetare științifică cu antrenarea studenților în munca de cercetare.

Iată ce spune tov. profesor Tănăsescu despre felul cum vede dezvoltarea biochimiei:

„Din experiența pe care am acumulat-o în mulți ani de activitate, didactică și practică, totdeauna alături de bolnavi, mi-am dat seama că noțiunile de biochimie pe care studenții le capătă în cele trei sau patru semestre, se pierd pe parcurs cu multă ușurință, atunci când ele nu sînt legate strîns de disciplinele cele mai contingente — fiziologia, fiziopatologia și clinica.

Din acest motiv, socotesc că dintre multiplele drumuri pe care le prezintă această vastă speciali-

tate, cel mai sigur, este acela care se îndreaptă către bolnav.

Cursul de chimie generală va fi astfel conceput, ca să ușureze studiul chimiei biologice, iar acesta din urmă va fi astfel conceput ca să ușureze abordarea problemelor pe care vi le veți pune mai tîrziu la patul bolnavului.

În lecțiile mele caut să abordez acele probleme și aspecte biochimice care prezintă o importanță deosebită pentru punerea diagnosticului, fixarea prognosticului, ori prescrierea diagnosticului. Nu voi neglija nici acele probleme de o deosebită importanță teoretică, care abundă actualmente în toată literatura de specialitate și care pot să vă deschidă orizonturi nebănuite în dorința de aprofundare a biochimiei fundamentale și aplicative.

Socotesc că atunci cînd vorbim despre noi descoperiri în domeniul altor științe, trebuie să le considerăm că ele au valoare reală pentru medicină numai atunci cînd primesc certificatul de folosință pentru umanitatea suferindă. Din aceleași motive, consider că indiferent ce curs i se predă viitorului medic, el are o valoare medicală numai atunci cînd poate fi măsurat după aceeași normă utilitară. Pe lângă aceste aspecte cu caracter pur didactic nu pot trece cu vederea activitatea de cercetare științifică la care studenții noștri trebuie să se gîndească încă din timpul facultății.

Trebuie să recunoaștem fără ocol, că un student în medicină are obligația ca din primul an să se pregătească ten zinic pentru viitoarea lui carieră pe care trebuie să o pună în slujba bolnavului și în al doilea rînd să fie preocupat de o activitate științifică cu un conținut cît mai larg aplicativ în interesul vindecării oamenilor suferinzi.

Cît despre importanța biochimiei profesorul Gh. Tănăsescu spune „Biochimia și-a căpătat o independență ca disciplină fundamentală fără de care actualmente nu se mai poate concepe un învățămînt medical modern, bazat pe reale date științifice.

Profesorul Cristol din Montpellier în tratatul său de chimie biologică medicală, compară această specialitate cu un turn înalt de fildeș, cu mai multe ferestre. Privind dela fiecare fereastră reușim să vedem numai un anumit aspect, privind însă din virful tur-

nului, spectatorul poate avea o largă vedere de ansamblu.

În viitorul apropiat, biochimia ar putea să ne dea chiar și explicația unor fenomene fiziologice și patologice la nivel molecular.

Biochimia este ceea ce a dat un nou conținut și o explicație științifică multor probleme din domeniul fiziologiei. După aforismul lui Starling „orice problemă de fiziologie este în ultima instanță una de biochimie”.

Un alt aspect pe care-l consider de o deosebită importanță, atît pentru medic cît și pentru oamenii din laborator, este acela al biochimiei clinice aplicate real la nevoile bolnavului.

Se impune o colaborare mai apropiată între clinician și medicul de laborator. În realitate masa de laborator și patul bolnavului nu sînt decît simboluri diferite ale înțelegerii unitare a medicinei.

O asemenea colaborare comportă pentru biochimist ca și pentru clinician mari exigențe:

a). — asigurarea unei dotări materiale de un înalt nivel tehnic și care să se realizeze în flux continuu.

b). — o adaptare continuă la tehnicile moderne.

c). — o adaptare la un nou mod de a gîndi.

d). — o adaptare la noile responsabilități pe care le incumbă evoluția modernă a științelor medicale.

Consider că în stadiul actual de evoluție a concepției despre felul în care trebuie privit diagnosticul și evoluția unei maladii, nu este prezumțios să afirm că astăzi toți clinicienii, ori care ar fi disciplina pe care o practică, au nevoie de un biochimist în statul lor major, deoarece **biochimia își are necondiționat partea sa de merit, la noile achiziții ale clinicii**”.

Acestea sînt numai cîteva din ideile expuse de tov. profesor dr. Gh. Tănăsescu dar care ni s-au părut a fi cele mai sugestive și de care ar trebui să ținem seama fiecare student, iar mai tîrziu fie care medic clinician.

Desigur, la catedra de biochimie mai sînt încă probleme de rezolvat, dar linia orientată pe care s-a pornit în formarea viitorilor medici este una dintre cele mai bune și sperăm că ea va fi urmată și de alte discipline.

CORNEL VIRVESCU
anul III M.G.

Colegi de breaslă

Pe Adrian Novac — redactorul șef al „MICRONULUI“ l-am întâlnit cu totul incidental într-o zi cu soare a acestei primăveri. Și cum nu ne mai văzusem de mult am început să palavrăgim despre verzi și uscate, așa, ca între doi colegi de breaslă.

— Ce părere ai despre inginerul Adrian Novac?

— Este greu de formulat de pe acum o părere. Astăzi fiecare se realizează, dar nivelul și utilitatea acestei realizări depinde totuși de locul de muncă. În orice caz cred că prin natura preocupărilor complexe cărora m-am consacrat în ultimii ani, am reușit să asimilez noțiunile de esență ale ingineriei chimice. Sint un adept al tezei „A ști — înseamnă a ști unde să cauți“.

Numai așa se poate face față azi. Tot atât de adevărat este că adoptarea unei asemenea concepții îți scade cu 1-2 puncte nivelul notelor (care depind încă mult de fleacuri și lucruri complet inutile, și nu de etalarea unui MOD DE GINDIRE). Este un lucru peste care nu pot trece mulți și deaceia lucrurile nu merg întotdeauna foarte bine în Asociațiile studențești — pe cât ar putea pretinde potențialul uman de care dispunem.

— Ce înseamnă pentru tine „MICRONUL“?

— Răspunsul e cuprins în parte în ceea ce-ți spuneam anterior. Viitorul intelectual trebuie să aibă preocupări largi — „MICRONUL“ a fost deci pentru mine o altă poartă spre lume. A scrie pretinde să ști, să te documentezi. A scrie în presa studențească înseamnă să trăiești zi de zi viața institutului. Mai există apoi contactul direct cu confrății de la celelalte reviste, cu conducerea noastră, cu alte cuvinte ești prezent în eferescența generală a vieții studențești, în chiar centrul ei.

— „Revista studențească de cultură“... Cum îți se pare ideea asta?

— Am pus în multe ocazii că este un nonsens. Prin definiție o revistă studențească este și un act de cultură. Confirmarea definiției se găsește în conținut, nu pe prima pagină. Apoi este un concept vechi, nepotrivit statutului presei studențești.

„ECHINOXUL“ realizează într-adevăr ideea tradiționalistă de revistă de cultură la un nivel remarcabil deocamdată și cred că pentru destul timp, inaccesibil nemărturisitorilor săi imitatori de la „ALMA MATER“ și alții.

— Ce simte factorul șef al revistei când trebuie să părăsească „MI-

CRONUL“?

— Numai regretul că nu am studiat problema „continuității“ încă de anul trecut. Am început abia anul acesta — și lucrurile merg încă greu — dar am totuși o mare încredere în tinerii mei urmași. Generația noastră a luptat cu multe ca să ajungem unde am ajuns. Lor le revine sarcina calității.

— Intrăm în „A“ anul acesta?

— Trebuie să câștigăm la Oradea. Vom fi cu toții acolo. (S-am întâlnit după, un timp pe Adrian Novac. Tocmai sosea de la Oradea. Era ploaie la propriu și figurat. Mi-a făcut cu mâna a lehamite: „De n-ar fi arbitrii...“).

— De ce porți bască?

— O întrebare bizară — De ce n-aș răspunde însă? Există la mine o anumită doză dintr-un neconformism „sănătos“, așa spune. Alternativa — adică pălăria — nu găsesc că mi se potrivește încă. Rigidizează, impune schematism mecanic și poate verbal. Mai târziu...

— E adevărat că „SCALPELU“ e cea mai gustată publicație studențească din Timișoara?

— Sint de acord. Succesul său este mare și la noi la Politehnică. Aș spune totuși că uneori se mișcă pe un succes facil.

— Ce vrei să ne mai spui?

— Un lucru recunoscut la noi și o problemă totodată. Medicina — este institutul cel mai apropiat de noi, de Politehnică. Poate că n-ar fi rău să încercăm să răspundem și la întrebarea: „De ce?“

L.N.

Asupra omenirii din cele mai vechi timpuri au plănat o serie de primejdii, cea mai recentă — produs al civilizației, al industrializării fiind poluarea atmosferei.

Pentru a afla noi amănunte din palpitanta luptă a omului pentru aer curat, pentru oxigen, ne-am adresat tov. Conf. dr. ANDREES-CU E. șeful disciplinei de Igienă.

★
Reporter: Care sint principalele cauze care contribuie la impurificarea aerului atmosferic din marile centre populate ale lumii?

— Care sint sursele de impurificare specifice țării noastre și orașului Timișoara?

S.O.S.! Smogul!

Una din trăsăturile caracteristice ale lumii contemporane este expansiunea urbană. Statistica evoluției demografice din ultimile două veacuri arată că, în jurul anului 1800, populația globului număra aproximativ 900 milioane de locuitori. Indicii de progresie ai acestei populații fiind în continuă creștere, s-a ajuns ca în anul 1850 numărul populației terestre să depășească un miliard; în anul 1900 ea trecea peste un miliard și jumătate, iar în anul 1950 depășea două miliarde. După aceeași calcul, în anul 1975, pământul va adăposti patru miliarde de locuitori, iar în anul 2000 cel puțin șase miliarde vor popula planeta noastră.

În aceeași perioadă de două secole s-au produs, însă, mari preferențe în structura populației, repartiția pe medii luind o întorsătură nemaiîntâlnită pînă acum. Într-adevăr, în anul 1800, din cele nouă sute milioane de locuitori ai țerei, numai 20% locuiau în orașe; în același an 1800, pe glob se găseau numai 50 de orașe cu populația numărînd peste o sută mii de suflete. În anul 1970 planeta noastră se mîndrește cu: 9 orașe cu cîte peste 5 milioane de locuitori; 35 orașe cu populația între 2 și cinci milioane; 72 orașe cu populația între unu și două milioane; 36 orașe avînd între o jumătate de milion și un milion de cetățeni. Mediul urban totalizează actualmente peste 300% din întreaga populație de pe glob; la sfîrșitul celui de-al doilea mileniu al erei noastre, orașele lumii vor cuprinde cca. 620% din totalul popu-

(Continuare în pag. 21)

PROFIL

dr. P. Chiriță

Poate nici unde contrastul cu lumea exterioară nu e atât de evident ca atunci când pătrunzi din mijlocul unei străzi animate pe poartă unui spital.

Afară, în tumultul de roți, de pași grăbiți ori... dimpotrivă, afară, unde o primăvară așteaptă cam de mult, explodează în crenge de cireș ori magnolii, afară pulsează un ritm cu totul deosebit.

E suficient să pășești pe culoarul luminat palid de tuburile fluorescențe — pentru ca impresia zgomotoasă a „lumii de afară“ să se ștergă brusc de pe retină și să te trezești în mijlocul unui decor liniștit, tăcut, în care oameni în halate albe glisează fără zgomot pe linoleumul cu reflexe albastrii.

La o astfel de oră, când afară umbrele amurgului prind contur, spitalul respiră odihnit pregătindu-și veghea de noapte, veghea somnului celor suferinzi.

Sînt aici de mai bine de cincisprezece minute. În camera de gardă — un om — al cărui profil leonin se distinge, proiectînd o uriașă umbră pe peretele din față. E medicul de gardă din seara aceasta.

Ne surîde ușor, marcat de oboseala unei zile de muncă pline. Pe birou o carte voluminoasă deschisă, crează un plus de intimitate atmosferei și așa calme, tăcute.

— Sînt poate puțin neavenit, tovarășe doctor Chiriță ?

— Nu, de loc. Tocmai căutam ceva aici.

— Și la ora aceasta ?...

— Ce să-î faci, învățăm și la vîrsta noastră...

Dialogul își urmează cursul, punctat pe ici pe colo de întreruperi :

— Tovarășe doctor — o urgență !

— Mă scuzați o clipă...

Rămîn singur în camera simplă. Pe hol aud oameni trecînd spre saloane.

Da, spitalul respiră pregătindu-se de veghea de noapte. Și odată cu el, acești slujitori devotați ai omului — purtătorii halatelor imaculate.

Doctorul se întoarce.

— De ce m-ați ales tocmai pe mine ?

— Pentrucă mi se pare — și sînt foarte sincer — sînteți foarte apropiat de noi, studenții.

Doctorul realizează o grimasă... „Las' că vă știu eu“.

Și banda magnetofonului se derulează încet, în timp ce ora își cere nisipul, cu aceeași monotonică clepsidrică.

— De ce nu v-ați ales profesia de... — să zicem — inginer ?

— Nu mi-am pus niciodată această întrebare, pentru că înainte de a-mi alege această carieră, aveam intenția fermă să studiez istoria și limbile clasice, latina și greaca ; am ajuns însă la medicină, din motive independente de voința mea. Începuse între timp războiul...

Atac frontal, cu o indiscreție :

— Aș dori să vă întreb : de ce „vă place“ inima ?

— Poate tot dintr-o întîmplare, pentru că primilor mei îndrumători în medicină le „plăcea inima“ și au reușit să-mi însuflească această atracție. Nu am avut de regretat și nu voi regreta acest lucru niciodată.

...Mă gîndesc, în timp ce ascult cuvintele doctorului Chiriță, la convingerea cu care acest or ne explica deunăzi, la patul bolnavului, mă gîndesc la pasiunea pe care o pune în fiecare vorbă. Și vorbele se înlănțuiau logic : ar-

gumente, contraargumente, raționamente, toate destăinuite limpede, cuceritor, ușor ironic.

Atunci, terminînd, doctorul ne-a dat o pauză. I-am văzut pe urmă în hol aprinzîndu-și o țigară.

Întrebarea vine acum de la sine :

— Sînteți medic și totuși v-am văzut fumînd. Cum se împacă... ?

— Recunosc că ar fi o dovadă de slăbiciune pentru că îți apropii mai ușor defectele decît însușirile. H. I. Russek, un cunoscut cardiolog american, afirma că utilizarea sau abuzul de tutun reflectă personalitatea și tensiunea interioară nesimțită de un individ.

M-a impresionat — fac aici o paranteză — deosebit faptul că un grup de medici englezi au renunțat demonstrativ la fumat. Cred că e un gest care merită să fie imitat.

... Sar voit la o cu totul altă întrebare :

— Apreciați mai mult TALENTUL sau TRUDA de zi cu zi ?

— Talentul e o inteligență specială pe care nu au norocul s-o posedeze toți muritorii. Sînt nevoit să apreciez „truda de zi cu zi“ care în condițiile obișnuite trebuie să stea la baza tuturor cunoștințelor și realizărilor noastre.

— Atunci ce înțelegeți prin PASIUNE ?

— Ceva care te subjugă și căreia nu-î găsești întodeauna explicația cea mai potrivită.

...Mă gîndesc la timpul liber al acestui om ocupat. Îmi amintesc de o vorbă a d-sale : „Medicul se pare nu e un soț prea bun. Vine obosit din clinică, uneori foarte obosit. Și atunci are nevoie de înțelegere, de liniște“.

Cineva ne întrerupe din nou :

— O urgență...

...Oare timpul acestui om, drămuț cîne știe cum, nu-l îndepărtează, într-un fel de cotidianul obișnuit al unui individ, la fel de... obișnuit ?

De aceea la întoarcerea doctorului întrebarea era pregătită :

— Cînd ați fost ultima dată la teatru sau la operă și, în general, dacă aveți timp suficient ?

(Continuare în pag. 20)

PROFIL

(61. 808 uip 111111)

Doctorul zîmbește fugar :

— N-aș putea preciza, sînt, cred, aproape trei ani.

În schimb, arareori marța (parcă?) nu a fost un telespectator mulțumit de înalta ținută artistică a reprezentanților de teatru televizate.

Dacă am timp suficient? Nu, categoric nu, pentru că continui să rămîi toată viața un școlar nemulțumit de tine însuși.

...„Un școlar“...Pe vremuri... o, tempora! — în anul I făceam și eu baschet și iată deci întrebarea pe care — cînd am plecat de acasă mă gîndeam să n-o uit. Deci :

— Vă pasionează rugby-ul, De ce tocmai rugby-ul?

— Deși se pare sînt subiectiv, dar întodeauna am recunoscut că sînt pasionat după rugby. De ce? Pentru că socotesc rugby-ul-sportul cel mai complet, care necesită pe lîngă calități fizice deosebite : mult spirit de echipă, inteligență și fantezie, toate „talonate“ de cel mai autentic „fair-play“.

...Deși mi se pare un sport deosebit de dur, nu-l contrazic pe doctorul Chiriță. „De gustibus“... Da, de gustibus :

— Preferați poezia sau proza?

— Prefer o operă adevărată din care, goist privind, să rămîn cu ceva; mai la îndemină — proza, care — mi se pare — nu-ți cere întodeauna o anumită stare de spirit. Nicolae Iorga, într-o conferință despre „Rolul bibliotecilor“ spunea — referindu-se la

cărți : „trăim între oameni pe care nu i-am ales noi; putem fugi de răul lor la spiritele cele mai înalte la inimile cele mai calde pe care le-a produs omenirea“.

Mă gîndesc ce întrebare aș mai putea realiza. Timpul a trecut pe nesimțite, e tîrziu și miine avem din nou stagiul, aci la Clinica a II-a medicală. Dar atunci reporterul va redeveni discipol, iar maestrul... tot maestru. Așa că :

— Ce părere aveți despre interviul acesta?

— Orice împiejurare care te obligă să vorbești despre tine însuși, te predispune la analize și frămîntări, de multe ori folositoare. Cred că m-ați înțeles.

Am înțeles. Am înțeles și că era timpul să scriu : Sffrșit.

P. Negulescu

Copiii

Copiii și-au legat buricele

cu arnici

Și au dat fuga în lume

S-au lovit întâi de Soare,

s-au ars prima dată

și au deschis ochii

A venit mai tîrziu Cineva

și i-a pus în bănci

dîndu-le cu cretă pe suflete

Copiii au învățat de-acum să uite

E un joc absurd :

copilul și-a uitat copilăria.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

P. NEGULESCU

SMOG!

(Urmare din pag. 18)

lației probabile la acea vreme. Se vede din aceste date că, în timp ce numărul populației de pe pământ s-a dublat în ultimul secol, populația citadină a crescut numeric de 10—11 ori.

Una din cauzele acestei situații este și industrializarea.

Este de necontestat că urbanizarea și industrializarea sînt două procese îngemănate care aduc omenirii o gamă nesfîrșită de posibilități pentru îmbunătățirea nivelului de trai. Infrățirea dintre industrializare și urbanizare dă valorii umane posibilități de a se realiza în toată splendoarea ei și în toate domeniile de activitate. Se îmbogățesc mijloacele de a se produce tot ceea ce este necesar omului, cît și posibilitățile de utilizare a omului în producție. Omul are acces larg la cele mai evaluate forme de instrucție și la cele mai variate manifestări cultural-educative.

Această adevărată eflorescență a societății umane are însă și servituțile ei — de care trebuie să se țină seama, pentru a nu se ajunge la dereglarea echilibrului ecologic stabil în timp, între om și mediul său înconjurător.

Odată cu procesul de industrializare și cu aglomerarea omului în centre populate gigant, prin transformările materiei organice și anorganice utile procesului de producție, se nasc deșeuri inutile care trebuiesc eliminate și reintroduse în circuitul natural al materiei. Omul utilizează pentru aceasta: soțul, apă și aerul atmosferic care devin astfel receptacole generale de impurități.

Studii întreprinse în numeroase țări arată că prin utilizarea combustibililor folosiți în procesele de obținere a energiei termice, pentru încălzit sau pentru industrie, ca și drept carburanți necesari mijloacelor de locomotie rutiere, feroviare și maritime, se ajunge a se arunca în bazinul aerian cantități enorme de substanțe ce se nasc în procesul de ardere.

Astfel, se afirmă că, ținîndu-se seama de cantitățile de combustibili fosili utilizați în prezent la arderile industriale și la încălzitul locuințelor, ca și de către vehiculele auto, în Statele Unite ale Americii se se degajă în atmosferă 24 milioane de tone de sulf sub formă de combinații cu oxigenul — toate toxice pentru materia vie. Se apreciază că în anul 1980 aceas-

tă cantitate se va dubla în Statele Unite. Cele o sută de milioane de autovehicule care brăzdează drumurile americane, consumă anual 250 miliarde de litri de benzină ceea ce înseamnă că, fiecare vehicul auto, introduce în atmosferă cca. 800 kgr. oxid de cărbune, 125 kgr. hidrocarburi cu o oarecare proporție de hidrocarburi cancerigene, și 40 kgr. de oxizi de azot toxici.

Serviciile de sănătate publică apreciază că Statele Unite ale Americii produc 140 milioane de poluanți degajați anual în atmosfera americană de către avioane, fără a mai aminti de cantitatea enormă de oxigen care este consumată de către reactoare.

În Germania Federală, industria și traficul motorizat evacuează anual, în bazinul aerian, 7 milioane de tone de oxid de carbon, 5 milioane de tone de oxizi de azot și 2,5 milioane tone de funingine și pulberi.

Din arderea ambalajelor de masă plastică ce se îndepărtează ca deșeuri, se nasc mari cantități de acid clorhidric, apreciindu-se că numai în orașul Hamburg, prin coșul instalației de cremare a gunoaielor, se evacuează anual 6.000 tone de acid clorhidric.

Aceste enorme cantități de poluanți toxici, pătrunși în atmosferă sînt — în linii generale — antrenanți de curenți verticali, pînă la o oarecare înălțime — realizîndu-se o anumită diluție a concentrației lor, astfel că activitatea umană se poate desfășura în continuare în aparență netulburată de această impurificare.

Se constată însă — prin studii întreprinse în ultimii ani — că la o anumită înălțime deasupra orașelor, se produce o stagnare a circulației aerului poluat, formîndu-se o adevărată boltă sub care concentrația poate crește; din acest motiv literatura franceză denumeste această boltă „boltă de noroi atmosferic” și chiar de „mlăștină aeriană”. — Această boltă este bine cunoscută de aviatori și numai curenți aerieni de mare viteză sau ploile și zăpezile persistente o pot dezorganiza. Înălțimea bolții atmosferice este variabilă — în funcție de unii factori geo-topografici sau de condițiile meteorologice; pentru orașul Paris — de exemplu — ea a fost situată la 780 m iar pentru New York la 320 m.

În anumite momente — în special toamna — „boltă aeriană” sub influența factorilor meteorologici, printre care nu trebuie omise: calmul atmosferic, ceața și inverșiunea termică, poate coborî simțitor, reducînd spațiul de circulație al aerului impurificat și concentrînd, deci, pe unitatea de vo-

lum, cantitățile de poluanți din aer, pînă la limita de saturare. Astfel, la ritmul obișnuit de producere de poluanți, în condiții de „boltă foarte joasă” în timp de câteva zile se realizează condiții incompatibile cu activitatea normală în colectivitatea respectivă.

Situația devine și mai gravă în localitățile industriale amplasate, după criterii economice, în văi adînci, cu versanți înalți de câteva sute de metri. În aceste localități se realizează mult mai frecvent atingerea limitei de saturare a aerului în poluanți, datorită imobilizării aerului între versanții văilor. Din păcate, multe centre industriale din lume s-au amplasat în astfel de văi, pentru apropierea industriei de materia primă, de combustibil și de apă. (Valea Meusei din Belgia, Valea Mönongahellei din Statele Unite ale Americii, Valea Ruhr-ului etc.).

După aprecieri cu caracter oficial, mai bine de 10.000 localități urbane de pe suprafața pămîntului sînt expuse influenței nefaste a aerului poluat; mai concret, Serviciul de Protecție al aerului din Statele Unite ale Americii estimează că în anul 1962, 6.000 localități ale Americii au probleme de impurificare atmosferică din care toate cele 232 localități mari cu populație peste 50.000 locuitori.

În țara noastră, studiul impurificării aerului atmosferic este un domeniu mai nou. O anchetă efectuată în anul 1966 a dat posibilitatea să se identifice 74 surse mai importante de impurificare prin nocivități de proveniență industrială; aceste surse sînt amplasate în 40 localități urbane din țară. Repartiția geografică a acestor surse este legată de vechimea centrelor industriale respective; cele mai vechi, au fost amplasate pe criteriile enunțate mai sus — adică în apropierea materiei prime sau a combustibililor — astfel încît unele din acestea ocupă văi mai mult sau mai puțin adînci și deci sînt supuse riscului de concentrare a poluanților în mai mare măsură (Reșița, Hunedoara, Zlatna, Baia Mare, Tirnăveni, Copșa Mică, Turda, etc. etc.).

Industria noastră în plină dezvoltare și efervescentă se amplasează, în anii noștri, pe criterii de altă natură decît în trecut; factorul social-uman și factorul sanitaro-igienic sînt precumpănitori în această repartizare pe teritoriul a întreprinderilor noi. — Așa se explică apariția unor centre industriale importante ca Năvodari pe malul Mării Negre, Turnu Măgu-

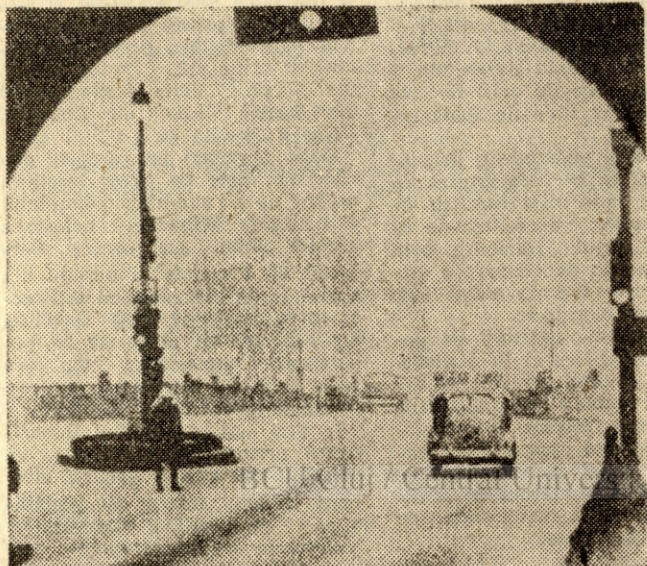
(Continuare în pag. 22)

rele în Lunca Dunării, Izalnița în cîmpia Craiovei, Tg. Mureș în plătoul Transilvaniei și altele.

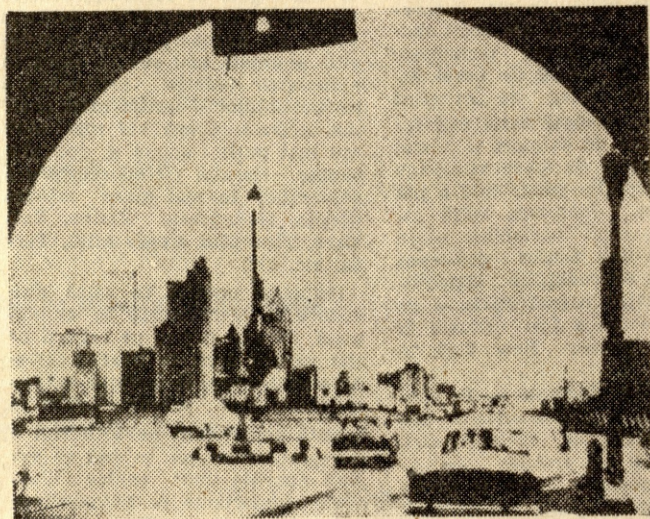
În ceea ce privește orașul Timișoara, el intră printre centrele mai mari din țara noastră în care nu se pun probleme de impurificare a aerului. — Situat în cîmpia Banatului, cu circulație vie de mase de aer, nu are, decît în momente trecătoare, stagnări de aer sau coborîri de boltă care să ducă la neajunsuri. — În plus, sursele de impurificare mai importante din sectorul industriei chimiei sau a termoficării, realizează concentrații

SMOG!

totdeauna sub limita maximă admisibilă din punct de vedere sanitar. Dacă la toate aceste avantaje naturale incontestabile se va adăuga și grija pentru reducerea impurificării prin pulbere de sol — singura de mai mare importanță pentru orașul nostru — vom continua a fi unul din marile orașe care, la atributul de „frumos” va putea adăuga și cel de „curat”, cel puțin din punctul de vedere al aerului atmosferic.

Vizibilitate total redusă prin impurificarea aerului în orașul Pittsburg S.U.A.

Acceași imagine după reducerea impurificării cu 60%

Rept — Care sînt efectele nocive ale poluanților atmosferici asupra organismului uman?

— În cazul în care „bolta aeriană” coboară mult și concentrația substanțelor toxice din aer crește, se pot produce asupra populației, efecte cu caracter acut, care cuprind brusc, exploziv, un număr mare de subiecți, printre care, în special, se înscriu copiii și bătrînii, a căror sistem de apărare este mai fragil. — Se cunosc multe astfel de situații în istoria epidemiologică a aerului impurificat: s-au observat virfuri de mortalitate în valea Meusei din Belgia, la Pittsburg și Donora ca și la New York în Statele Unite ale Americii, la Londra etc.

Agravarea stării de sănătate în marile orașe în care poluarea atmosferică este în creștere nu se mai pune la îndoială.

Acțiunea cronică a poluanților atmosferici se manifestă asupra întregii populații din centrele respective, cu indici mai ridicați printre copii și bătrînii.

Bronșitele cronice intră printre tulburările benigne ale acestei impurificări. — Astăzi nu se mai pune la îndoială relația dintre poluanți și creșterea morbidității prin cancer.

În mediul comunal, s-a observat un paralelism evident între impurificarea atmosferică și morbiditatea prin cancer — în special bronho-pulmonar. În Franța numărul deceselor prin cancer bronho-pulmonar s-a dublat în ultimii 10 ani. În Canada morbiditatea prin cancer a crescut cu 3% 000 în anul 1930 la 33,80/000 în 1963. — În Anglia în ultimele două decenii cancerul bronho-pulmonar a crescut de 5 ori.

Cele mai convingătoare cifre în legătură cu această morbiditate sînt comunicate de Cambell și Stocks, care au arătat o proporție de nouă ori mai mare la locuitorii orașelor impurificate decît în mediul rural (în calculele de mai sus au fost luați în considerare numai nefumători).

Se mai cunoaște relația dintre impurificarea aerului și emfizemul pulmonar, astmul bronșic, rahitismul (prin deficitul de radiație ultravioletă reținută de către substanțele impurificatoare), sănătatea ochiului ca și sănătatea psihică.

În afară de aceste efecte directe, asupra omului, trebuie luate în considerare unele efecte care influențează organismul uman în mod indirect. — S-au făcut studii pe baza cărora se apreciază că, în anul 2.000, la nivelul actual de consum de carburanți fosili, bioxidul de carbon va crește cu 250/0 în ae-

(Continuare în pag. 23)

SMOG!

(Urmare din pag. 22)

rul atmosferic. — Această creștere ar putea determina ridicarea temperaturii solului cu 5—6°C și topirea calotei de gheață a polilor cu creșterea nivelului mărilor și oceanelor cu trei metri.

În același timp Universitatea din Wisconsin a studiat efectul impurificării aerului asupra radiației solare și a conchis că poluanții atmosferici ecranează radiația solară reducând-o pînă la 30—40%, fapt care duce la răcirea solului; în acest studiu se apreciază că pămîntul s-a răcit, din anul 1940 pînă în prezent cu 0,3°C.

Oricît de contradictorii ar fi aceste date, sigur este faptul că poluarea atmosferică determină dezechilibre ecologice care se exercită asupra organismului uman; în aceeași ordine de idei se pot înscrie și efectele nocive ale aerului impurificat asupra vegetației, asupra faunei terestre ce intră în alimentația omului, etc.

Rep.: — Cum vedeți d-voastră viitorul omenirii prin prisma celor arătate, mai sus? Cum vor respira

oamenii în anul 2.000?

— Există, fără drept de contestare, un curent de opinie favorabil, în domeniul prevenirii poluării aerului, astfel că putem fi optimiști cînd ne gîndim la viitorul omenirii în acest context.

O revistă germană reproduce ca semn de alarmă — o compunere scrisă de un elev new-yorkez în vîrstă de 12 ani pe care o transcrie întocmai: „În anul 1985 cerul se întunecase de tot, soarele nu se mai vedea din cauza fumașului și a fumului, mi-era tare frică. Am început să tușesc. Am tușit și am tușit și nu m-am putut opri pînă m-am sufocat“. Iată viziunea unui copil care își imaginează viitorul în lumina realităților prezente, desigur. — În același timp, textul de mai sus confirmă faptul că realitatea existentă creează un curent de opinie, care mobilizează omenirea, spre găsirea soluțiilor convenite, și va continua să o mobilizeze pînă la intrarea în normal.

Opinia publică — acolo unde e necesar — va impune, pe de o parte, aplicarea mijloacelor de limitare a poluării, chiar la sursă, iar pe de altă parte respectarea măsurilor sanitare, în privința amplasării obiectivelor industriale, sistematizarea orașelor și zonarea teritoriilor pentru crearea unor condiții favorabile procesului de autoepurare a aerului. Nu trebuie să

ultăm că după exploziile primelor bombe atomice, opinia publică a impus aplicarea celor mai riguroase măsuri de protecție în manipularea substanțelor radioactive, astfel încît astăzi se consideră mai nociv fumatul unei țigări decît coaviețuirea în incinta sau lângă cel mai puternic reactor atomic.

La acest curent de masă se adaugă efortul convergent al unor organisme internaționale cu rol coordonator, cum sînt O.M.S., A.I.E.A. etc. care au și inițiat o serie de acțiuni menite — decamdată — să studieze proporțiile exacte ale impurificării aerului — pentru ca ulterior să se poată acționa în mod direct asupra acesteia.

Optimismul în privința situației din țara noastră este și mai pronunțat pentru faptul că la noi — înaintea altor interese se ține seama de sănătatea omului element central pentru fericirea căruia se concentrează toate forțele și toate resursele noastre. — În opera de ameliorare a condițiilor de viață și de trai, punctul de vedere medico-sanitar își găsește loc de desfășurare optimală, astfel încît putem fi siguri că în anul 2.000 populația, întregii noastre țări va respira din plin un aer curat și dătător de viață.

Reporter DAN PANDURU

BCE Cluj / Central University Library Cluj

Bloc notes

de Ion Cristian Furnică

Vă promit!

De mine! Dacă doriți mă voi scula chiar din zori pentru a mă ține de cuvînt. Nu vă temeți, nu încerc să vă trag pe sfoară — am promis doar.

Da, chiar din zori voi începe din nou să vă vorbesc despre conferința celor patru mari, despre conferința celor patru sute douzeci și șapte mici asupra necesității definirii noțiunii de om. Da, chiar de mine am să vă istorisesc din nou despre necesitatea de a ne săruta unii altora obrații pămîniți. Am să vă mai vorbesc și despre stele, despre planete în curs de exploatare; despre vacile sfinte ale Gangelui, despre piramidele din Mexic, despre piramidele mizeriei și fericirii.

Despre toate, absolut toate... v-am promis doar, vă voi vorbi.

Astăzi însă s-a petrecut ceva fantastic, da, da, fantastic. A înflorit cireșul. A înflorit de unul singur, de capul lui, ca prostul, fără a da nimănu socoteală, fără a anunța în nrealabil. A înflorit pur și simplu.

6

Credeți-mă! N-am nici un amestec în toată treaba. Dacă aș fi știut poate că... Dar el... așa, deodată, fără a anunța pe nimeni... gata... și-a găsit să înflorească.

Eu nu, credeți-mă nu am nici o vină, am ridicat doar pentru o clipă ochii, pe care-i uitasem ca de mult pironiți în caldarîm, și l-am zărit acolo la colț, strivit între două clădiri cu zece etaje.

Vă promit! De mine, chiar din zori la ora cînd frunțile de zi iau locul celor de noapte, de-acum mult prea încărunțite pentru a mai risca încă o întîlnire cu vacarmul luminii, da, da, de mine... vă promit!

Azi însă, vă rog deșurubați-vă pentru o clipă privirea din caldarîmul uzat (mine îl ve-ți găsi tot acolo) și priviți nătinga explozie de vitalitate a acestui cireș ce și-a găsit să înflorească fără a da nimănu socoteală, așa, de capul lui, chiar aici lângă noi, colo-n colț, strivit între două clădiri cu zece etaje.

De mine...

SPIRIT

Ō-atita

primăvară ...

BCU Cluj / Central University Library Cluj

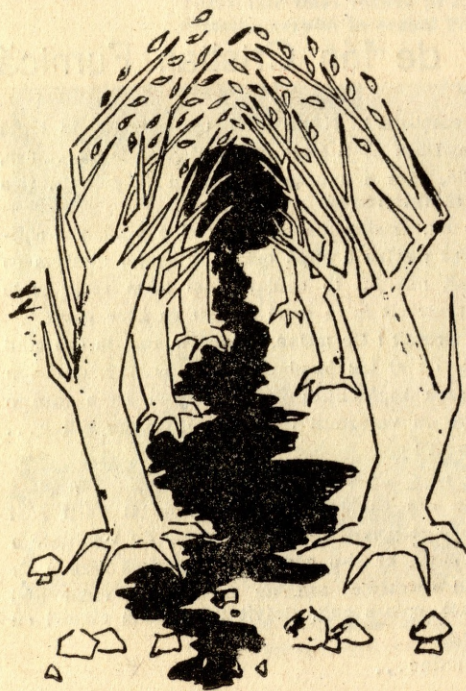
Poetizează noaptea prin visul meu cu aștri
Pe pedestale albe înaltă ora-cînt.
E-atita primăvară în cer și pe pămînt,
Și-atita albăstrime în munții cu sibăștrii!
Păstrăvi ca de săgeată, cu luciuri de oțele
Zvîcnesc de sub pietroate prin unda visipită.
Sta mugurul să crape pe brațe de răchită
Vin nopțile cu paseri, vin nopțile cu stele!
Dansează nebunește tot verdele-n cîmpie
S-alung prin aer fluturi — beție de lumină
S-alintă vîntul dulce prin creștete de pin
Se-ntorc prin ceruri clare cucoarele — o mie!

În strai de piatră albă, orașele-și deșteaptă
Cu-arpegii de sirene, copiii adormiți
Făcînd cu ochiul sprinten, trec fetele fierbinți,
E-atita îmbrățișare la fiecare poartă!

Se bate fier la pluguri, că țărîna dorește
Să-și scarmene spinarea zăcută sub zăpezi.
Mustește lemnul verde în hohot de livezi
C-a mai ieșit o frunză, azi noapte, pe hoțește

Se-nalță înn de soare cu zumzet de albine
Gîngăniile toate țin stat de vreme nouă
Pe frunzele mirate din cînd în cînd mai plouă.
E-atita primăvară și-atita dor de Tine!

LUCIAN NEGRUȚIU

Ceasul

Pleacă ceasurile drămuite de minutare
Curg prin vinele timpului albe
Și rămîn foi nescrise la masa ciutelor
Pădurile cuminți, nerăzvrătite de drum.
O inimă bate cumplit în cătușe de fier,
Undeva chefuieste o junglă cu moartea
Iar oamenii-și beau liniștiți fintînile
Și pleacă și vin nunțile la scorbura anilor.
Trec ceasurile drămuite de minutare
Rămîn privirile sterpeze de doruri
Și-aceeași toacă cheamă sălbatec lumina
Cînd se spun povești la masa pămîntenilor.

MARIANA VASILE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Corrida

„De vrei să fii a ta
ucide taurul” mi-ai zis
privind la lupta din arenă.
Trecînd de gard,
în coarnele-i trufașe am înfipt
o singură mișcare, cite-un cînt;
și taurul s-a prăbușit gemînd.
Te-am căutat cu privirea apoi
să-ți pot dărui pinza
scăldată în sînge,
dar tu plecaseși,
și-abia atunci vedeam
că de fapt eu, învingătorul, sîngeram ...

PAVEL PUREA

Fiecare zi se sfîrșește azi

Motto :

Același fluviu al vieții care gîlgiie
în vinele mele, curge în pulsații rit-
mice pe întinderea lumii.

Rabindranath Tagore

N-aș fi crezut niciodată, poate, că sînt un solitar, pînă în clipa în care am cunoscut-o. Atunci am simțit prima oară foamea de singurătate, foamea de mine, de regăsire, de liniște, chiar înainte de a o pierde. Să fie oare întotdeauna nevoie de un om, un anumit om, alături de care să te simți străin, ca energii nebănuite, ca dorința aprigă a existenței față în față cu clipele, să izbucnească nefiresc pentru ceea ce știi tu că e bine și să te faci să-l accepți pe celălalt doar printr-un compromis? Și, bizar, dar nu e prima oară cînd simt asta așa cum calul își ciulește urechea înspre furtună, cu nările tremurînde și bătînd pămîntul cu picioarele...

E două noaptea; beau cafeaua, amară și fără culoare a femeii alături de care, după îndelungate minciuni frumoase, încep să devin inutil. Inutil doar în clipa aceea, acolo, bînd cafea, cînd liniștea la care rîvnisem îmi răcea tăcerea obținută printr-o banală și cotidiană jignire; inutil cînd, a fi un simplu om, nu te absolvă de a spune adevăruri care te copleșeau. Ascult un post de radio al cărui program s-a terminat de douăzeci de minute, și-acum mai persistă un fluierat alb, fără intonații, pînă la reluarea emisiunii de dimineață. Incerc să găsesc cuvintele cele mai grele, cele mai fără rezonanțe și reverberații, sămînața ideii de viață, de dragoste, de moarte, de ființă, de ne-ființă. In-

cerc asta de cînd gîndesc, de cînd un prieten mi-a destăinuit că viața pentru el, Marele lui Descoperitor, fi e mereu subjucată și că, pentru orice om, fiecare zi se termină azi, se termină cu apusul soarelui, fiecare zi dispăre în neant cu îndoielele și simpla ei existență materială. Fiecare zi se sfîrșește azi...

Plecat de nu se știe unde, încotro, de cînd, pînă cînd, Universul se refuză pînă la imaginația poezilor. Și, cum poezii nu pot pătrunde, tainele universului, numai ei pot găsi un echivalent diferit de clipă, al duratei vieții omului, în relație cu infinitatea materiei în timp și spațiu.

Kami-Katze erau niște zburători nebuni. De n-ar fi fost ce-au fost... Eroi devin doar cei care nu simt primejdia. Eroi devin doar cei care scapă cu viață fără să fi făcut nimic pentru asta. Ce cuvînt pe măsura ideii de viață, dragoste, moarte, au descoperit oamenii pentru cei care, asemeni cailor la apropierea furtunii, se-aruncă-n viltoare? Curaj? Prea puțin! Prea altfel decît e într-adevăr... Nu avem niciodată timp să ne destăinuiem, nici măcar nouă înșine. Adevăratele noastre gînduri nu ni le cunoaștem nici măcar noi, decît în clipa în care sînt rostite din afară. Poate nici n-ar fi bine. Ar fi poate prea mult soare; ar fi poate prea multe stele și prea mulți poeți. Și, uite-așa, nimeni nu simte că, pentru el, fiecare zi se termină azi, că mine o ia de la capăt, pînă pe-nserat, pînă credem că mine devenim alții. Poate devenim într-adevăr, dar ce păcat că nu putem pătrunde acest univers decît simțindu-ne puțin la începutul luptei...

HORIA CRIȘAN

Mă întorc...

Te-ai așezat — călător solitar
Pe o piatră la răscrucea gîndurilor mele.
La kilometrul zero
Unde mintea se confundă cu sufletul
Și unde începe întotdeauna „va fi”
Așteaptă-mă!
Mă întorc dintr-un vis
Alergînd printre gînduri
Din drum spre un altul
Mă întorc.

EUGENIA BOGDAN

UMOR

— Vă rog, nu puteți să mă sfătuiți cum aș putea ajunge la muzeu?
— Rugați să vă împăieze.

★

— Pe mine mă cheamă Popescu. Pe dv.?
— Pe mine nu.

★

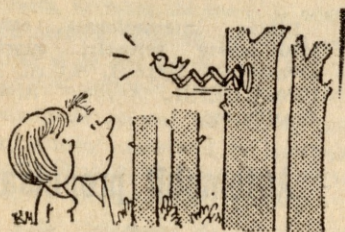
La tirgul de câini...

— De vânzare acest câine?
— De vânzare.
— E rasă pură?
— Pură.
— Are și arbore genealogic?
— Nu e nevoie. Se folosește de orice arbore.

★

Molière zăcea de mai mult timp greu bolnav. Prietenul și angajatul său, actorul Lagrange, îl anunță că i-a adus un medic care așteaptă să fie primit.

— Spune-i să vină altădată, zise Molière, azi nu-l pot primi, sînt bolnav.

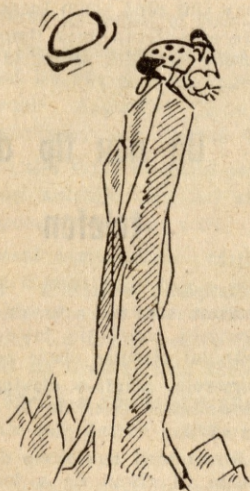

Poveste fără cuvinte

Un bătrîn se așează pe o bancă în parc. O fetiță aleargă și-i spune:
— Banca e proaspăt vopsită, unchiule.
— Cum? întrebă bătrînul, punînd mina la ureche.
— În verde.

★

După o jumătate de an de la nunta, fiica se destăinuie mamei.
— Pentru mine nu există decît un singur om pe lume!
— Bine copila mea, numai să nu afle asta și soțul tău!

— Mărioarooo!... De ce ai pus laxativele în cutiuța de antiver-tijuri?

Fîind greu bolnavă de ochi, o excelentă acriță fu nevoită să părăsească de timpuriu scena. Întrebată dacă se retrage definitiv, ea răspunde afirmativ și adăugă cu acea cochetărie feminină ce te lasă să înțelegi contrariul:

— Am început să îmbătrînesc!
— Ei, ce vrei doamnă, se bagă în vorbă un cunoscut «specialist» în gafe, nu mai putem fi ceea ce am fost!
— Ba da, răspunde vexată acrița, dacă te-ai născut imbecil, imbecil mori.

Mic dicționar Medical Literale K — L

KARYORRHESIS = deces în imersie

KERATINA = uneori obraz

KELOID = obrăznicii cicatriciale

KINDUNOLAGNIE = Ah, ce-o să mă prindă!

KLEBSIELA = mizerie microbiană

KOILONICHIE = îmi plouă în unghie

KUSSMAUL = își trage sufletul!

★

LABIUM = poarta... sărutului

LACTACIDEMIE = iaurt muscular

LACTRODECTISM = văduvie

stranie

LAGOFTALMIE = priviri mijite

LANUGO = inocență păroasă

LAPARASCOPIE = ochiade

burtoase

LAPINGITA = sindrom sedintomat-

tos

LECANOPAGUS = „A ta pe viață“

LEISMANIA = trăia, pe la parter

la noi...

LEPTOMENINGE = furou neuraxic

LEUCOBLAST = tînărul în haine

albe

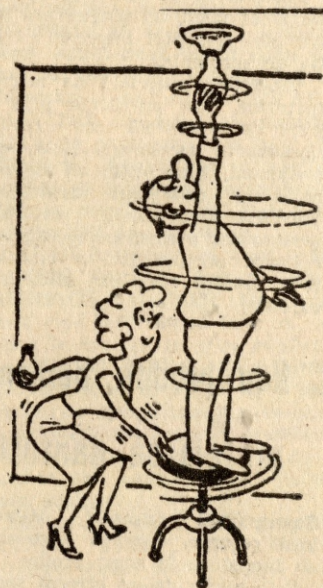
LEUCOREE = ploi penibile

LICANTROPIE = mai dați-mi o

Scufiță Roșie!

LIPEMIE = obezitate sîngeroasă

LUXAȚIE = iubiri... de breaslă

Poveste fără cuvinte

Varia*

Remediu contra migrenei

Din 1963, cercetătorii spitalului Prince-Henry (Australia) sînt preocupați de o problemă interesantă: determinarea cauzelor migrenei.

După o serie de cercetări laborioase, ei au ajuns la următoarea constatare: migrena s-ar datora unei scăderi a concentrației serotoninei în sine, ale cărei cauze sînt încă obscure. Serotonina după cum se știe, e un factor deosebit de important în vasoconstricție. Cînd nivelul ei sanghin scade, arterele cerebrale se dilată, acest fapt manifestîndu-se printr-o serioasă cefalee.

Pornind de la aceste date, nu e de făcut decît un singur pas pentru găsi remediu migrenei: injeția de serotonină.

Subiecții suferinzi de migrenă (naturală, sau provocată prin injecții de rezerpină) au realizat importante ameliorări prin acest tratament. Pînă acum nu s-a semnalat un tratament asemănător. Totodată cercetătorii recomandă persoanelor predispuse la migrenă: evitarea portocalelor, a ciocolatei și a vinului roșu din alimentația curentă.

Nou produs pentru protejarea danturii

Stomatologii francezi păstrează încă rezerve, dar cei americani au încredere în acest produs...

Este vorba de un **ciment special alcătuit dintr-o rășină sintetică** incoloră care a fost în prealabil tratată cu raze ultraviolete.

Aplicat pe dinte, acest produs ar proteja dantura față de carii.

Procedul de „acoperire” a dinților durează doar cîteva minute și este absolut nedureros.

Rămîne încă de constatat dacă materialul folosit rezistă.

Polul Sud în Sahara

Una din regiunile cele mai călduroase de pe glob a fost, odată, acoperită de ghețuri.

Aceasta e ultima concluzie a unei echipe internaționale de geologi care au exploatat regiunea Hassi Messaud, situată în sud-estul Algeriei.

Cercetătorii afirmă că teritoriile care constituiau polul sud în epoca Silurianului superior (adică, acum 450 milioane de ani) ocupau centrul Saharei de azi.

Terenurile plane caracteristice acestei regiuni și largile șanțuri paralele ce brăzdează rocile ce întinderi de sute de Km, constituie, după opinia acestor savanți, urme ale retracției glaciațiunilor continentale care nu s-ar fi putut produce decît sub calotă polară.

Sahara ar fi ajuns în regiunea Polului Sud printr-o alunecare a scoarței terestre în jurul globului, axa terestră rămînînd în poziție staționară. La epoca în care Sahara „era în derivă spre Polul Sud” afirmă aceiași savanți teritoriul actual al Antarticei se găsea undeva în vecinătatea ecuatorului-date fiind zăcămintele găsite aici-care conțin depozite de corali datînd din silurian.

Această teorie se include într-o concepție potrivit căreia scoarța terestră aluneca, sub forma unor enorme „plăci” pe un substrat de magmă lichidă.

Echipa internațională care a făcut aceste cercetări cuprinde savanți din U.R.S.S., S.U.A., R.P. Polonă, R.F.G., Anglia, Algeria, Brazilia etc.

Automobil propulsat cu praf de zinc

Dr. Hideo Baba de la centrul de cercetări Sony (Japonia) a pus la punct o nouă pilă-generator de combustibil pentru automobile.

E vorba în principiu de un amestec de praf de zinc plus o mică cantitate de argint, folosită drept catalizator.

Randamentul, net superior, realizat de această nouă pilă-generator de energie, face ca noul combustibil să posedă caracteristici de viitor pentru noul tip de automobil electric.

Experiențele realizate de firma Sony sînt pînă acum încurajatoare.

Inconvenientul este timpul de epuizare al pilei, situat între 10-12 ore.

Un nou tip de telefon

Compania telefonică SICOB a realizat un nou tip de telefon. Noutatea constă în înlocuirea ecranului circular clasic ce conține numerele, printr-o claviatură asemănătoare celei de la aparatele de radio.

Realizatorii noului tip de telefon susțin că riscul de a forma un număr greșit se reduce cu cel puțin 30%.

Asta numai în caz că nu sîntem... distrați...

Cînd documentele vorbesc

Ca fenomen istoric, spionajul — la fel ca și războaiele — ia forme diferite pe parcursul dezvoltării societății omenеști. †

Pe măsură ce se scurge vremea, se schimbă însăși noțiunea de serviciu secret și odată cu aceasta, noțiunea de secret și odată cu aceasta, noțiunea de secret militar și de stat. În decursul istoriei au fost perioade cînd pentru activitate de spionaj nu existau pur și simplu sancțiuni în legislația țării. De-abia mult mai tîrziu aceștia au început să fie pedepsiți.

Este interesant de remarcat și faptul că odată cu scurgerea timpului, asistăm și la o schimbare a atitudinii societății față de acele care îndeplinesc misiuni secrete. În unele perioade istorice aceștia sînt considerați mercenari plătiți, pe cînd în altele pur și simplu eroi.

Cuvîntul **spion** se pare că și acum este învăluit de mister, de taină și față de el există o anumită reținerе, pe cînd cel de agent secret se bucură de mai multă simpatie și sollicitudine. De fapt deosebirea dintre aceste două noțiuni, nu constă în tehnica profesiei lor, ci în caracterul lor social și politic.

Sînt mai cunoscute cazurile scriitorului De Föe și a nu mai puțin celebrului Augustin Caron de Beaumarchais, care, fiecare în felul său și-a slujit cu multă pasiune fără ori anumite grupări sociale din epoca în care au trăit.

Autorul nemuritoarei cărți **Robinson Crusoe** doar într-o singură împrejurare a recunoscut că regina Anna l-a folosit pentru „unele servicii de onoare, deși secrete”.

De Föe, n-a vorbit nici odată în scrierile sale despre activitatea de agent secret pe care a desfășurat-o. Această discreție — pe care posteritatea evident o regretă — constituie o dovadă în plus — că acesta trebuie plasat în ierarhia

agenților secreți, în primele rînduri.

Unii istorici îl consideră un agent secret model pentru că într-o singură persoană, erau concentrate atît de numeroase calități. De Föe a fost nu numai un agent secret iscusit, dar pur și simplu o redacție întregă. A avut o viață foarte tumultuoasă. Se corecta și se cita singur, se plagia din propriile sale lucrări, pe care le atribuie altora. El se menționa cu îndrăzneala în presă, vorbind despre alianța sa cu unele cercuri politice care îl foloseau pentru a lupta împotriva unor anumite măsuri ale guvernului.

O viață și mai zbuciumată i-a fost hărăzită lui Augustin Caron de Beaumarchais, autorul **Nunții lui Figaro** și a **Bărbierului din Sevilla**. El petrecuse mai mult de jumătate din viața sa, în speculații, certuri publice, în atmosfera duelurilor, a arestărilor, a închisorilor, și deportărilor, precum și în multe aventuri sentimentale.

Cea mai remarcabilă acțiune a sa a fost ajutorarea americanilor în războiul de independență.

Prietenia care s-a legat la Londra între Artur Lee unul din conducătorii revoluționarilor americani și abilul emisar francez a avut drept urmare directă organizarea aprovizionării răsculaților din America. Puțină lume a știut în epoca aceea și chiar mai tîrziu, că aprovizionarea trupelor americane cu munițiuni franceze a fost un episod al serviciului secret internațional. Interesant de remarcat că atunci cînd primele corăbii au ridicat ancora în secret, ducînd armament și praf de pușcă lui Washington, Beaumarchais a adus în portul Bordeaux o trupă de actori și a reprezentat piesa sa **Nunta lui Figaro**, organizînd un fel de festival cu prilejul acestei strălucite acțiuni secrete.

În cadrul acestei rubrici am să caut să vă prezint, formații de mare succes, pop-portrete a unor mari muzicieni la ora actuală. Pentru început m-am gîndit că ar fi foarte nimerit să vă prezint o formație foarte cunoscută, care se află pe buzele tuturor amatorilor muzicii — pop.

Anul trecut pe scena muzicii — pop din lume a apărut un nou nume: MUNGO JERRY. Primul lor succes desigur îl mai țineți minte, **IN THE SUMMERTIME**. Membrii acestei formații, astăzi deja consacrate, sînt: EARL COLIN — cîntă la pian; COLE MICK — cîntă la contrabas, bas, violoncel; DORSET RAY — cîntă la chitară, muzicuță, harpă, voce; KING PAUL — cîntă la banjo, chitară, muzicuță.

Istoricul acestei formații.

Cei 4 s-au unit acum 5 ani (RAY, COLIN, PAUL, MICK). Timp de 4 ani MUNGO JERRY au cîntat pe

SCENA — POP

la cluburi, restaurante, unde au fost mulțumiți de succesul pe care l-au obținut, deoarece nu au reușit practic să se afirme publicului larg. Astfel anul trecut și-au propus să mai încerce odată „să mai încercăm o dată cu **IN THE SUMMERTIME**, ori acum ori niciodată. Dacă nu vom reuși ne vom desființa și fiecare își va continua munca sa întreruptă acum 5 ani”. Dar au reușit și astăzi sînt vedete ale muzicii pop din lume.

Un alt nume sub care au apărut MUNGO JERRY a fost și acela de MEMPHIS LEATHER. De fiecare dată cînd încercau să facă un contract le era foarte greu explicația — MUNGO JERRY este o formație fără baterist. Acum în muzica lor nu se mai distinge rock-ul, ci și-au creat stil propriu, caracteristic numai lor, este vorba de un amestec de country and Western, folk, rock.

Iată ce a declarat șeful grupului, MUNGO JERRY, Ray Dorset: „Desigur acum sîntem foarte fericiți, plăcile noastre se vînd foarte bine, am reușit să ne impunem cu un stil propriu, sîntem foarte populari, dar succesele nu ne fac

(Continuare în pag. 30)

Scena - POP

(Urmare din pag. 29)

să ne pierdem capul, chiar dimpotrivă sintem conștienți, răspunzători față de miile de admiratori. Marele atu pe care-l avem noi față de celelalte formații, este că înainte de a obține primul succes am cântat foarte mult în concerte, astfel că putem să simțim pulsul publicului. Dacă publicul va dori să ne vadă pe viu, noi nu vom fi o deziluzie“.

MUNGO JERRY cântă o muzică foarte bună de dans, o muzică de bună calitate, iar în concerte oferă publicului o mare varietate de exprimare, de trăire a muzicii pe care o cântă. După IN THE SUMMERTIME au urmat și alte succese: MIGHTY MAN, MAGGIE și BABY JUMP. Sperăm să nu se oprească aici, ar fi păcat.

NICOLIN M.

Știați că...

... Cel mai scurt testament cunoscut în lume este cel scris în anul 1906 în Anglia având următorul text: „Totul mamei“. În schimb cel mai voluminos a fost opera unui american, Frederic Cook, care a predat notarului său patru volume care conțineau nu mai puțin de 95.940 de cuvinte.

... Cea mai mare și mai grea monedă din lumea cîntărește aproximativ 20 kg. În 1667 monetăria suedeză a emis în total 26.522 de asemenea monede, dintre care s-au păstrat pînă în zilele noastre numai trei.

... O găină din rasa Leghorn-Peru a ouat un ou de 250 gr. Este cel mai greu ou de găină cunoscut pînă acum în întreaga lume.

Amicus plato...

„După noi, potopul“ sînt cuvinte atribuite lui Louis al XV-lea sau favoritei sale, faimoasa marchiză de Pompadur. Dar, vai! Această expresie o întîlnim și la Ciceron, care folosind-o citează pe un poet grec, astăzi necunoscut.

„Sortii au fost aruncați. Rubiconul va fi trecut!“ — cuvintele lui Cezar. Nicăieri însă în fașemnarile sale, împăratul roman nu pomenește nici de Rubicon, nici de sortii. De-abia cu 80 de ani mai tîrziu, istoricul și moralistul grec Plutarh,

în biografia lui Strabo Pompei, citează aceste cuvinte și i le atribuie lui Cezar.

„Statul sînt eu“ — maximă atribuită lui Louis al XIV-lea. Dar în cea mai amplă lucrare a lui Voltaire, închinată domniei acestui rege, precum și în memoriile contemporanilor, aceste cuvinte nu au putut fi găsite.

„Scopul scuză mijloacele“ — devisa iezuiților. Activitatea de negru răsune al acestora ne îndreptățește să dăm crezare. Totuși nici una din lucrările iezuiților nu cuprinde aceste cuvinte.

„Garda moare dar nu se predă“ — ar fi spus generalul francez Cambronne, rănit, după care căzu în mîinile englezilor. Dar lucrurile nu s-au petrecut chiar așa. Fraza aparține unui ziarist parizian, iar în ceea ce-l privește pe general, răspunsul pe care l-a dat el la cerea de a capitula nu putea vedea lumina tiparului.

„Anglia așteaptă ca fiecare să-și îndeplinească datoria“ — ultimul ordin al amiralului englez Nelson înainte de Trafalgar. În realitate însă, steagurile marinarilor au transmis semnalul: „Bravi britanici, urmați-mă!“

Verificați-vă cunoștințele

Din cele trei răspunsuri indicate de noi, numai unul este exact. Verificați exactitatea răspunsurilor dv. și dacă nu știți, vedeți soluțiile de mai jos.

1. Care a fost prima operă cîntată în limba română?

a) „Lucia de Lammermoor“ de Donizetti; b) „Rigoletto“ de Verdi; c) „Semiramida“ de Rossini.

2. Cine a purtat prima rochie albă de mireasă?

a) Maria Antoaneta; b) Maria Tudor; c) Maria Stuart.

3. Care scriitoare a fost prima femeie care a primit premiul Nobel pentru literatură?

a) Grazia Deledda; b) Selma Lagerlöf; c) Sigrid Undset.

4. Cine a descoperit primul vaccin din lume?

a) Louis Pasteur; b) Robert Koch; c) Edward Jenner.

5. Care a fost prima operă muzicală inspirată din tragedia lui Oe-

dip (în ordine cronologică)

a) „Oedip“ de George Enescu; b) „Oedip Rege“ de Leoncavallo; c) „Oedip Rege“ de L. Stravinsky.

6. Care a fost primul explorator care a ajuns la Polul Nord?

a) Amundsen; b) Nansen; c) Peary.

7. Care domnitor moldovean a avut primul reședința la Iași?

a) Alexandru Lăpușeanu; b) Ștefan cel Mare; c) Petru Rareș.

8. Unde a avut loc prima „expoziție“ universală?

a) Paris; b) Londra; c) Viena.

9. Care este primul element chimic din tabelul lui Mendeleev?

a) Azotul; b) Oxigenul; c) Hidrogenul.

10. Care a fost prima substanță chimică întrebuințată pentru anestezie?

a) Cloroformul; b) Azotul c) Eterul.

11. Cine a întreprins prima călătorie în jurul pămîntului?

a) Vasco da Gama; b) Magelan; c) Marco Polo.

12. Care stat existent și astăzi este prima republică proclamată în Europa?

a) Monaco; b) Liechtenstein; c) San Marino.

RASPUNSURI

1. La 25 septembrie 1885 s-a deschis la Teatrul Național, prima stagiune a Operei Române cu opera „Lucia de Lammermoor“ de Donizetti.

2. Maria Stuart (1452-1587).

3. Selma Lagerlöf (Suedia) în 1909.

4. Edward Jenner (Anglia) descoperă în 1796 vaccinul împotriva variolei (vârșatul negru).

5. „Oedip Rege“ de Leoncavallo (1918).

6. Peary în 1909.

7. Alexandru Lăpușeanu.

8. La Londra în 1856.

9. Hidrogenul.

10. Eterul, întrebuințat în 1846 de către Jackson.

11. Magelan (1470-1522).

12. San Marino (din anul 650).

„Iulius Caesar nu putea auzi cîntatul cocoșilor; Maria de Medicis, nu putea vedea trandafirii, nici chiar pictați; contele de Eperon nu putea vedea iepuri; Erasmus nu suporta mirosul de pește; Cardenus nu suporta ouăle; generalul secesionist american Wigh leșina de fiecare dată cînt se citea capitoulul 25 din Noul Testament.“

S P O R T

Rezultatele obținute de studenții noștri la Campio- natele Universitare, etapa pe Centru Universitar 1970 — 1971

La campionatele universitare din acest an (etapa pe Centrul universitar) echipele reprezentative a institutului au intrat în concurs la 8 ramuri de sport, apărând cu multă ardoare culorile institutului.

Prezentăm mai jos câteva din rezultatele cele mai valoroase:

În general la jocuri echipele institutului s-au clasat pe locul III după Politehnica, Universitatea și înaintea Agronomiei.

La volei feminin, echipa a obținut victoria cu 3-0 în meciul cu Politehnica, dar suferind un eșec nescontat în fața Agronomiei s-a clasat tot pe locul III.

Rezultatele obținute la baschet (atât M, cât și F) pot fi considerate bune având în vedere compania valoroasă (jucători de divizia A) a echipelor Politehnica și Universitatea.

În prima etapă la fotbal echipa a obținut un valoros rezultat de egalitate 2-2 cu Universitatea, dar a cedat destul de ușor în fața Politehnicii și Agronomiei.

Cercul de inițiere în judo înființat acum doi ani, a început să și arate rezultatele:

cat. 70 kg. Vățianu M. — vicecampion pe centru universitar

cat. 93 kg. Doda M. — locul III

cat. 63 kg. Kiraly Zoltan — locul II

cat. 80 kg. Drăgăilă Marius — locul III

Cele mai valoroase rezultate au fost obținute de atleți care au adus nu mai puțin de 5 titluri de campioni universitari, 6 de vicecampioni și numeroase locuri II-IV și V.

Printre aceștia se numără următorii:

1. Novac C. — campion universitar la 400 m plat
vicecampion universitar la 200 m plat
  2. Doda Mihai — triplu vicecampion univ. la aruncarea discului, ciocanului și greutății
  3. Konrad — campion universitar la aruncarea greutății.
  4. Pavlov Adrian — campion univ. la aruncarea suliței
  5. Cioflec Doina — dublă campioană univ. la săritura în lungime și înălțime,
— vicecampioană univ. la 100 m plat.
  6. Minulescu B. — vicecampion univ. la 300 m plat
  7. Dobintă M. — locul III la aruncarea greutății.
- Rezultatele obținute de studenții noștri pot fi apreciate ca bune, fiind cont și de proporția de studenți dintre institute.

ANASTASIU DORU

Să așteptăm...

Timișoara fotbalistică este menținută sub tensiune de echipa cea mai iubită și discutată, Politehnica.

Vom vedea meciuri ale studenților în „A”? Întrebarea e pe buzele noastre. O auzim și o punem de zeci de ori, în fiecare discuție între „chibiți”.

Mai sînt etape destule în campionat dar toți am dori ca jucătorii echipei noastre să aibă zile liniștite la începutul sesiunii. Ar fi cu mult mai bine pentru ei, dar și pe noi ne-ar reconforta.

Deși majoritatea jucătorilor sînt studenți la Politehnica, avem și noi un reprezentant în persoana lui Surdan poreclit „doctorul” căruia cu acest prilej trebuie să-i mulțumim pentru felul în care ne reprezintă, pentru abnegația față de echipă și club.

La „examenul obiectiv” al returului trebuie să remarcăm ascendentul valoric, la prima vedere imperceptibil dar sigur, al studenților. Îndeosebi remarcăm evoluția constant bună a acestui sobru jucător Mafa, alături de care Arnăutu își face datoria. Revenirea lui Bungău în mijlocul echipei va da plusul necesar de vitalitate. Înainte Kun și Copăceanu mi se par cei mai constanți. Totuși atacul rămîne problema echipei.

Credem că e bine ca echipa să „lucreze” și de acum încolo tot așa de serios și cu încredere în forțele proprii, fiindcă suporterii, dintre care mai ales noi studenții, sîntem alături de ea cu cînt și încurajări.

Noi așteptăm și vrem ca mingea să fie sărutată de acel fanatic suporter al echipei la primul meci de „A”.

VILHAN CAROL

Informații sportive

Din inițiativa cadrelor didactice de Educație fizică s-a desfășurat în Institutul nostru competiția dotată cu „Cupa Semicentenarului” la care au luat parte reprezentative pe ani de studii la ramurile handbal, volei, baschet, șah. Competiția s-a bucurat de mare succes în rîndul studenților angrenându-i într-o activitate interesantă.

★

Salutăm buna compartare și revenirea echipei de baschet băieți, a clubului „Medicina” în divizia secundă a țării, ca urmare a rezultatelor din faza de zonă a campionatului de calificare a cărui virtuală cîștigătoare este cu câteva etape înainte de sfîrșit.

★

În cinstea zilelor de 1 și 8 mai studenții noștri au format un ansamblu sportiv de bună calitate.

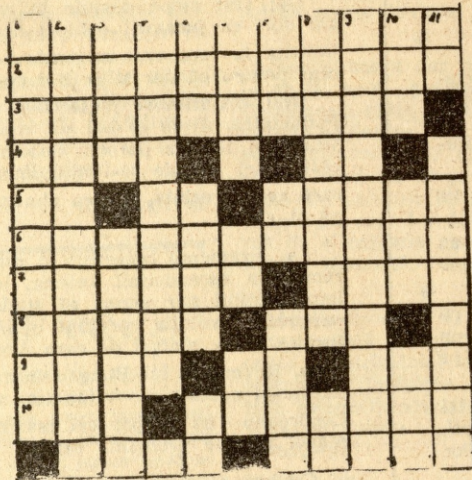
Figurație

Poșta redacției

ORIZONTAL :

1. Maturitatea... de altă dată.
2. Necoaptă (fig.)
3. Obrăzniele.
4. Pelin — pronume.
5. Cale! — îl trage ața de urechi. — oala dracilor.
6. Diminutiv feminin — serviabilă.
7. Sioasă — specie navală.
8. A euceri în prima instanță! — fals și nu prea
9. Susținători solizi — Icar! — serios dar se face

3. Cozonac în fașă — și-a pierdut caprele.
4. Aspect (fig.) — aici (pop.).
5. E elev dar parcă au e! — strand la domiciliu. — Ene!
6. Continentul rebusist. — Camă! — Mil.
7. Cheamă ratele. — Căleiu de comparație! — Cîrja lui Ba chus.
8. Avantajos. — negație
9. Fin. — cap de alchimist! — so siri sfirșite.
10. Optimist la su.

de rîs. 10. Ferit, la mijloc! — degajări (nesportive). 11. Trăiește la nivel înalt — ambalaj.

perlativ. 11. Cută! — Te studiază din cap pînă în picioare.

VERTICAL :

1. Apă de ploaie.
2. Mieroși.
- Cuvinte rare! Uci.

NICOLAE DOROIU
an. I M.G.

ELECTRICA Monoverb (6 — 13)

NE
—
T

Biverb : 2,5

R^P
Z

CORNEI VARVESCU
anul III M.G.

In acest număr vom încerca să dăm câteva răspunsuri cititorilor și colaboratorilor revistei „Scalpelu”, precum și unele indicații privind trimiterea materialelor pentru publicat.

Primim pentru paginile revistei orice fel de materiale : poezie, proză, fotografii (cu contrast bun), grafică, umor, recenzii, cronici de film, teatru, critică de artă, actualități științifice, etc.

Răspundem și colaboratorilor care ne-au trimis materiale pentru a fi publicate.

Mariana Vasile. Și de această dată ați dovedit o deosebită exigență, urmînd ca noi să vă publicăm și celelalte poezii. Vă rugăm să ne mai trimiteți.

R. G. Ne pare rău, dar de data aceasta nu se poate. Ați și mai bine să renunțați la poeziile de dragoste — aveți suficiente resurse și pentru alte teme. Frumosul e peste tot, noi trebuie să-l căutăm doar. Mai trimiteți-ne!

L. P. — I.M.F. — București. Intre timp la noi au crescut frunze în pomi. Încercați să retușați!

Perspicacitate

Florian, coautorul pastoralii «Mirtil și Hloe» (prima piesă jucată la noi în limba românească), publicase în anul 1786 poemul «Numa Pompilius». O doamnă, care pretindea că a citit cartea, după ce-l felicită, adăugă a-torștiutoare :

— Eu de la prima pagină am ghicit deznodămîntul.

— Cum așa ?

— Era clar că pînă la urmă Pompilius se va căsători cu Numa.

— La culcare 'mediat! Pe tătucu' îl aștept eu, singură...

BCU Cluj Central University Library Cluj